

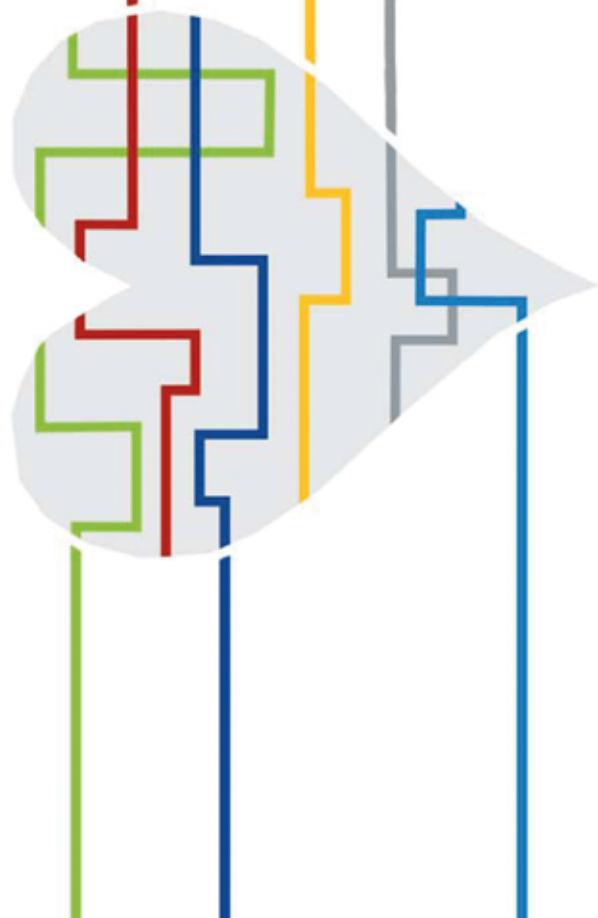
LISTY UNIVERZITY OBRANY

ŘÍJEN 2011

INTERAKTIVNÍ VÝSTAVA

LABYRINT POZNÁNÍ

TECHNICKÉ MUZEUM
V BRNĚ
A
JANÁČKOVA AKADEMIE
MÚZICKÝCH UMĚNÍ
V BRNĚ
MASARYKOVA
UNIVERZITA
MENDELOVA
UNIVERZITA V BRNĚ
UNIVERZITA OBRANY
BRNO
VETERINÁRNÍ
A FARMACEUTICKÁ
UNIVERZITA BRNO
VYSOKÉ UČENÍ
TECHNICKÉ V BRNĚ

ZAJÍMÁTE SE O NOVINKY VE
VĚDĚ A TECHNICE? CHCETE
STUDOVAT V BRNĚ? U NÁS
JSOU VŠECHNY ŠKOLY HROU!

4.10.2011
30.9.2012

TECHNICKÉ MUZEUM V BRNĚ
PURKYŇOVA 105, BRNO-KRÁLOVO POLE
WWW.TECHNICALEMUSEUM.CZ

LISTY UNIVERZITY OBRANY

Dvuměsíčník Univerzity obrany

Ročník 8 / číslo 1
akademický rok 2011/2012

Vydavatel
Univerzita obrany
Kounicova 65, 662 10 Brno
IČ: 60162694
www.unob.cz

Redakce
Oddělení vnějších vztahů UO
Kounicova 65, 662 10 Brno
Telefon: 973 443 203
Fax: 973 442 160
E-mail: listy@unob.cz

Vedoucí redaktor
Mgr. Zdeňka Dubová
zdenka.dubova@unob.cz

Redakční rada
předseda
pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.
místopředseda
Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Grafická úprava a zlom
Marek Sobola
Vydavatelské oddělení UO

Tisková příprava a tisk
Odbor komunikace a prezentace
MO ČR, Rooseveltova 23,
161 05 Praha 6

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje OKP MO a UO

Evidenční číslo
MK ČR E 15403

Uzávěrka čísla: 18. 10. 2011
Číslo 1 vyšlo: 27. 10. 2011

Z OBSAHU

Imatrikulace studentů
na Univerzitě obrany 2

Setkání odborníků
z oblasti kodifikace 6

Tři měsíce života
na univerzitě v Anglii 8

Příloha na téma
vojenské přípravy 10-15

Na UO byly zahájeny
kariérové kurzy 18

Letecká show
na hradeckém nebi 19

EDITORIAL

Babylonské zmatení v podmínkách UO

To byste nevěřili, co vše se dá vyčíst z informačního systému školy. Například i to, kdo jezdí na „Rohlíku“ do práce výtahem a kdo chodí pěšky. Že nevěříte? Tak si porovnejte „umístění pracoviště“ pracovníků Rohlíku s realitou! Nebudete se stačit divit, kolik z nich odvozuje poschodí, ve kterém pracuje z tlačítka na výtahu, které stiskne, když jede ráno do práce. Označení jednotlivých poschodí v hlavní budově je totiž následující: přízemí, mezipatro, 1. až 4. poschodí. Nevím sice, proč za přízemím nenásleduje hned první poschodí, ale je to tak, a informační tabule v budově to plně respektují. Ne však už tlačítka ve výtahu. Ta jsou jen číselná s číslicemi 0 až 5. Takže když chcete jet do prvního poschodí, je třeba zmáčknout „dvojku“, protože jinak byste při stisku „jedničky“ skončili v mezipatře. Podobně je to i s ostatními poschodími.

A tak upřímně lituji studenty, kteří jdou za svým učitelem na první konzultaci, našli si jeho pracoviště na internetu a teď bezradně bloudí po budově a hledají tu správnou kancelář.

Zatímco babylonské zmatení jazyků bylo způsobeno pýchou, to naše malé domácí zavinil výtah a také trochu naše nepozornost, či jak to říci. Není sice tak slavné, jak to babylonské, ale také umí pěkně znepríjemnit život těm, co uvíznou v jeho sítích.

A tak až půjdete zítra ráno do práce, podívejte se, ve kterém ze poschodí je umístěna vaše kancelář a zda to souhlasí s údaji v informačním systému školy.

No, a pokud ne, určitě víte, co s tím.

pplk. RNDr. Antonín Müller, CSc.,
předseda redakční rady
a vedoucí studijního oddělení

Imatrikulace studentů na brněnských fakultách UO

Noví studenti Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských technologií měli na Univerzitě obrany svou školní premiéru ve čtvrtek 29. a v pátek 30. září 2011. Kromě jejich přivítání na akademické půdě školy a představení hlavních funkcionářů univerzity je čekala slavnostní imatrikulace.

Čtvrtečního slavnostního aktu se ve dvou běžích zúčastnilo 270 studentů vojenského a civilního studia Fakulty ekonomiky a managementu. Imatrikulační slib přednesl jejich jménem tajemník děkanátu FEM podplukovník Ing. Milan Žilínek. Poté studenti složili imatrikulační slib na insignii FEM a z rukou jejího děkana plukovníka Ing. Vladana Holcnera, Ph.D., si převzali imatrikulační listy.

Kromě přání studijních úspěchů novým členům akademické obce Fakulty ekonomiky a managementu plukovník Vladan Holcner ve svém projevu připomněl jejich nastávající perspektivy, ale také povinnosti, a mimo jiné uvedl: „Studium na naší alma mater je náročné. Proto prosím věnujte dostatečnou pozornost tomu, aby dnešní imatrikulace byla skutečně pouze vaším vstupem do vysokoškolského studia a nikoliv jediným akademickým obřadem, jehož se budete moci z pozice studentů naší fakulty zúčastnit.“

Studentka vojenského prezenčního studia Fakulty ekonomiky a managementu vojínka Hana Wachtlová, která složila slib v prvním běhu, měla z imatrikulace radost. „Byla to pro mě příjemná záležitost, protože na Univerzitu obrany jsem se hlásila už loni a povedlo se mi to až letos. O to více jsem si to však vychutnala.“

Ve druhém běhu proběhla imatrikulace civilních studentů FEM, na kterou se přišli podívat také rodiče a příbuzní. Jeden rodičovský pár přijel například až z Plzně, aby

nepropásl imatrikulaci svého prvorozeného syna Patrika. Jeho otec byl tomu rád, jen litoval, že díky zapomenutému fotoaparátu si nepořídil památeční snímek.

Následující páteční dopoledne 30. září patřilo imatrikulaci studentů Fakulty vojenských technologií, kteří se jí zúčastnili ve třech běžích. Imatrikulační slib složilo celkem 312 studentů, mezi nimiž byli i zahraniční studenti.

Úvodem slavnostního aktu vystoupil se svým projevem děkan Fakulty vojenských technologií plukovník prof. Ing. Zdeněk Vintr, CSc., který se mimo jiné zamýšlel nad jeho smyslem. V této souvislosti např. uvedl: „Imatrikulační slib vás také zavazuje k tomu, že vynaložíte veškeré úsilí k rozšíření svých znalostí a dovedností tak, abyste v budoucnu mohli co nejvíce přispět k rozvoji naší společnosti a zajištění obrany vlasti.“

Před složením imatrikulačního slibu na insignii FVT přednesli jménem všech nových studentů imatrikulační slib vybraní studenti. V prvním běhu měl tuto čest svobodník Ros-

islav Janků, který ve slibu mimo jiné uvedl: „Vynaložím veškeré úsilí k rozšíření svých znalostí a dovedností tak, abych v budoucnu mohl co nejvíce přispět k rozvoji naší společnosti, zajištění obrany vlasti a ochrany životního prostředí.“ Imatrikulační listy předal studentům děkan plukovník Zdeněk Vintr.

V závěru proděkan pro studijní a pedagogickou činnost plukovník doc. Ing. Miloš Andrlé, CSc., popřál nově přijatým členům akademické obce mnoho úspěchů v jejich studiu. Po zaznění vysokoškolské hymny GAUDEAMUS IGITUR byl imatrikulační akt ukončen.

Tajemník děkanátu Fakulty vojenských technologií podplukovník Ing. Karel Tvrdoň k přístupu studentů vojenského prezenčního studia, kteří byli imatrikulováni v prvních dvou běžích, vyjádřil s jejich vojenským vystupováním spokojenost. „Je vidět, že výcvik ve Vyškově zanechal na studentech stopu základního pořadového výcviku,“ myslí si.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Zahájení nového akademického roku na UO

V úterý 4. října 2011 se při příležitosti zahájení nového akademického roku na nástupišti Univerzity obrany v kasárnách na ulici Šumavská uskutečnil slavnostní nástup příslušníků školy.

Po přinesení bojového praporu, hlášení zástupce rektora plukovníka gšt. Ing. Josefa Trojana rektoru-veliteli Univerzity obrany brigádnímu generálovi v záloze profesoru Ing. Rudolfu Urbanovi, CSc., a slavnostním vztyčení české státní vlajky následoval projev rektora.

Ve svém vystoupení vzpomenu výročí první vojenské školy v Brně, která svou historií začala psát prvního října před šedesáti lety. Její odkaz převzala v roce 2004 Univerzita obrany vzniklá ze tří bývalých vysokých vojenských škol v Brně, Hradci Králové a ve Vyškově. V povědomí armádní a civilní veřejnosti se jí podařilo etablovat na jedinou vojenskou vysokou školu v České republice jako nezastupitelnou vědeckou a vzdělávací instituci působící především ve prospěch resortu Ministerstva obrany a Armády České republiky.

Rektor Univerzity obrany dále poukázal na to, že „naše vojenská vysoká škola je na jedné straně zakotvena v armádním prostředí a přitom je na straně druhé konfrontována se zákonitostmi objektivně působícími na trhu vědecké práce a vysokoškolského vzdělávání. Obstát v této soutěži můžeme pouze tehdy, pokud budeme stejně dobře, nebo raději ještě o krůček lépe zvládat výzvy, kterým čelí i ostatní vysokoškolské instituce, nehledě na to, zda jsou státní, veřejné či soukromé,“ upozornil.

Ve svém vystoupení dále uvedl, že v současné době před námi stojí jednak otázka rozšíření možností školy v oblasti vícezdrojového financování a jednak problematika optimalizace struktury a činnosti školy. „Jde o to, abychom mohli podobně jako veřejné vysoké školy cíleněji a přitom hospodárněji zabezpečovat vzdělávací, vědecké a koncepční úkoly ve prospěch resortu obrany a dalších odběratelů,“ zdůraznil. Závěrem popřál všem příslušníkům školy hodně zdarů v novém akademickém roce 2011/2012. Slavnostní nástup byl ukončen pochodem vojenských příslušníků Univerzity obrany.

Četařka Jiřina Polcrová z Fakulty vojenských technologií po slavnostním nástupu řekla: „Jsem ráda, že navštěvuji univerzitu s tak dlouhou historií. Dnešní shromáždění mi dalo pocit sounáležitosti. Když jsem slyšela naši hymnu, uvědomila jsem si, že jsem si vybrala dobře.“

Po slavnostním nástupu následovala beseda vedoucích funkcionářů školy s ředitelem sekce personální - personálním ředitelem Ministerstva obrany České republiky Ing. Vladimírem Karaffou, CSc., v níž se mimo jiné hovořilo na téma postavení Univerzity obrany ve vzdělávacím systému a jejího dalšího vývoje a prosperity v souvislosti s implementací Bílé knihy o obraně.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Co přineslo zářijové kolegium rektora

V pondělí 12. září 2011 proběhlo na zasedání místnosti rektorátu UO první zasedání kolegia rektora v novém akademickém roce. Na programu byly otázky související s implementací modelu hodnocení kvality do podmínek školy, problematika struktury výuky cizích jazyků a tělesné přípravy z hlediska jejího zařazení do akreditované, resp. neakreditované části studia, otázky týkající se vytvoření společné správy univerzitních učeben a vzniku velkých počítačových učeben.

V rámci projednávání úvodního bodu prezentoval prorektor pro rozvoj plk. Bohuslav Příkrýl uplatňovaný model hodnocení CAF (Common Assessment Framework – Společný hodnotící rámec), který je standardním modelem hodnocení používaným na vysokých školách v ČR i v dalších zemích EU. Základem tohoto modelu je metoda sebehodnocení, které pomáhá organizaci na jedné straně identifikovat její silné stránky, na straně druhé pak zjistit přehled aktivit vedoucích k trvalému zlepšování výkonnosti dané organizace. Plukovník Příkrýl blíže objasnil strukturu modelu CAF, používaná kritéria a jednotlivé fáze jeho implementace na UO. V této souvislosti konstatoval, že existuje přímá souvislost mezi modelem procesního řízení a uplatňovaným modelem CAF. Kolegium rektora bylo současně seznámeno se zaměřením analýzy pěti vybraných oblastí UO, kterou provádí renomovaná auditorská společnost v rámci projektu EFIN (Efektivní instituce), jehož nositelem je MŠMT. Podobné analýze vybraných oblastí bude podrobena i většina ostatních vysokých škol v ČR.

Na úvod projednávání druhého bodu informovala ředitelka Centra jazykové přípravy PhDr. Jana Tomšů členy kolegia rektora o výsledcích dohovorů s vedením Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenských

technologií k problematice výuky jazyků. Konstatovala, že byl přijat závěr ponechat výuku jazyků u všech studentů vojenského i civilního prezenčního studia v rámci akreditované výuky. Výuka jazyků u civilního studia bude, na rozdíl od vojenského studia, probíhat částečně i nekontaktním způsobem, tedy formou e-learningu. V další části seznámil ředitel Centra tělesné výchovy a sportu (CTVS) plk. Petr Hanák kolegium rektora s výsledky analogického jednání s vedením FEM a FVT ve vztahu k výuce tělesné přípravy. Zainteresovaní funkcionáři přijali společný návrh zachovat 4 hodiny akreditované výuky tělesné přípravy týdně jak pro vojenské, tak i pro civilní studenty, a to v objemu 52 hodin u FEM a 60 hodin u FVT za 1 semestr. V této souvislosti ředitel CTVS doporučil uplatnit řešení přijaté u FVT – tzn. zařazení tělesné přípravy do kategorie povinné volitelných předmětů. Kolegium rektora dále přijalo závěr ve vztahu k nově koncipovanému studijnímu předmětu „Vojensko-profesní příprava“. V této souvislosti rektor-velitel uložil děkanům fakult formulovat podmínky pro dosažení zápočtu takovým způsobem, aby bylo dosaženo stejné využitelnosti těchto požadavků jako u jiných akreditovaných studijních předmětů.

Při projednávání problematiky řešení společné správy univerzitních učeben dospělo kolegium rektora k závěru zahájit realizaci opatření související s vytvořením centralizované správy vybraných univerzitních učeben. Konkretizace způsobu řešení této otázky bude provedena na zasedáních kolegia rektora v říjnu a listopadu tohoto roku. Velkou pozornost věnovali členové kolegia otázce vytvoření velkých počítačových učeben. V této souvislosti seznámil ředitel Odboru komunikačních a informačních systémů plk. Radek Novotný kolegium rektora s podrobnou ana-

lyzou počtů a využití výpočetní techniky v rámci jednotlivých fakult, včetně porovnání výkonnostních indexů dosahovaných na UO a na jiných srovnatelných vysokých školách. Jako nejefektivnější variantu uplatnění informačních technologií ve výuce doporučil plk. Novotný cestu optimalizace informační struktury UO prostřednictvím tzv. „virtualizace“. Tento způsob řešení umožní jednak výraznou úsporu finančních prostředků vynakládaných do oblasti rozvoje informačních technologií, jednak přinese i úsporu personálních kapacit akademických pracovníků při jejich používání a odborných pracovníků pro jejich údržbu.

V rámci bodu „Různé“ vzalo kolegium rektora na vědomí doklad zástupce rektora plk. gšt. Josefa Trojana týkající se profilace jednotlivých fází důstojnického kurzu studentů UO v příštím období, průběhu základního výcviku povolanců a harmonogramu příprav na provedení slavnostní vojenské přísahy studentů 1. ročníků vojenského prezenčního studia dne 28. října 2011 v Praze. Členové kolegia rektora poté rozebírali mj. otázky související s operativním plánováním a stavem čerpání finančních prostředků v oblasti zahraničních aktivit školy, a to jak prostředků rozpočtových, tak i prostředků určených na výzkum a vývoj. Na závěr jednání kolegia rektora přednesl prorektor pro studijní a pedagogickou činnost prof. Zdeněk Zemánek informaci o výsledcích kontroly závěrečných prací absolventů z hlediska případných projevů plagiátorství. V této souvislosti přijalo kolegium rektora s uspokojením skutečnost, že oproti minulému akademickému roku došlo v této oblasti na UO k výraznému zlepšení.

**dr. Miloš Dyčka, CSc.,
tajemník kolegia rektora**

Setkání profesorů Fakulty vojenských technologií

V pondělí 10. října 2011 proběhlo na Klubu Univerzity obrany tradiční, již páté slavnostní setkání současných i emeritních profesorů Fakulty vojenských technologií.

Setkání zahájil svým projevem děkan Fakulty vojenských technologií plukovník prof. Ing. Zdeněk Vintr, CSc., dr. h. c. Čestné hosty seznámil s nejdůležitějšími výsledky fakulty jak ve vědeckovýzkumné, tak i pedagogické činnosti za uplynulé období.

Ocenil významné zásluhy nejen stávajících, ale i emeritních profesorů. Zmínil zejména jejich přínos v odborné přípravě, ve vedení mladých příslušníků vědeckopedagogického sboru fakulty a v redakční radě fakulturního časopisu. Důležitým bodem setkání, kterým byla prakticky potvrzena slova děkana fakulty profesora Vintra, bylo představení nové docentky a nových profesorů.

Docentka Ing. Mariana Kuffová, PhD., současná pověřená prorektorka z Akademie ozbrojených sil M. R. Štefánika v Liptovském Mikuláši, absolvovala habilitační řízení na Fakultě vojenských technologií v oboru Materiálové vědy a inženýrství a obhájila habilitační práci na téma „Hodnotenie únavových vlastností konštrukčných materiálů využitím numerických metod“ 30. listopadu 2010.

Jako noví profesori byli představeni profesor Ing. Rudolf Jalovecký, CSc., pověřený vedoucí Katedry leteckých elektrotechnických systémů, a plukovník prof. Ing. Martin Macko, CSc., z Katedry zbraní a munice, současný prorektor pro vědeckou činnost Univerzity obrany. Profesor Jalovecký absolvoval řízení

ke jmenování profesorem v oboru Vojenská technika – elektrotechnická, profesor Macko v oboru Vojenská technika strojní, zbraně a munice. Oba byli prezidentem republiky jmenováni profesory dne 24. června 2011. Stručné charakteristiky, vystihující zaměření vědecké a pedagogické práce nové docentky a profesorů, přednesl proděkan pro vědeckou činnost FVT profesor RNDr. Jan Kohout, CSc. Jmenovací dekret nové paní docentce slavnostně předal děkan fakulty.

Na závěr setkání vystoupil s upřímným projevem profesor Ing. Rudolf Jalovecký, CSc., jenž poděkoval za podporu všem, kteří se na jeho cestě od získávání vědomostí až k úspěšnému jmenování profesorem podíleli a poskytovali mu potřebnou oporu, ať už to byli pedagogové, kolegové nebo nejbližší členové rodiny. Po zaznění tónů studentské hymny Gaudeamus igitur následoval slavnostní přípitok děkana a setkání dále pokračovalo neformální diskusí.

**Text: Ing. Otakar Petříček, Ph.D.
Foto: Ing. Jiří Pařízek, CSc.**

Realizace projektu revitalizace objektů v KŠ

Projekt Evropského fondu pro regionální rozvoj s názvem Infrastruktura pro výuku spojenou s výzkumem ve strojních oborech studijního programu Vojenské technologie, který je financován prostřednictvím operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace a jehož cílem je revitalizace objektů Univerzity obrany v kasárnách Šumavská, pokročil do své další fáze.

Po květnovém předání dohody o poskytnutí dotace Ministerstvu obrany na tento projekt (cestou MŠMT) a zahájení vlastního řešení projektu proběhlo dne 15. září 2011 na Univerzitě obrany další setkání řešitelského týmu. Pracovní jednání řídil hlavní koordinátor projektu plukovník prof. Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D., prorektor pro rozvoj UO.

V první části proběhlo hodnocení přípravy projektové dokumentace pro provádění stavby a výběrového řízení na dodavatele stavebních prací. Následně bylo diskutováno zveřejnění oznámení o zakázce Úřadem akvizic nemovité infrastruktury Pardubice v rámci veřejných zakázek. Podle tohoto oznámení by firmy měly podávat nabídky do poloviny listopadu letošního roku. V další části jednání byly řešeny některé administrativní záležitosti spojené s řešením projektu.

Hlavním cílem projektu je rekonstrukce objektu Univerzity obrany, který je stěžejní složkou infrastruktury pro vzdělávací a výzkumnou činnost strojních oborů studijního programu Vojenské technologie. Revitalizace starších budov č. 9 a 9a v kasárnách Šumavská vyřeší modernizaci specifických výukových a laboratorních fondů vybraných kateder Univerzity obrany. Zrekonstruovaný objekt bude následně sloužit k výzkumným a vzdělávacím účelům.

Celkem bude zrekonstruováno 5491 m² ploch vzdělávacích a vědecko-výzkumných pracovišť Fakulty vojenských technologií. V rámci projektu budou vybudovány čtyři zcela nové laboratoře: experimentální balistická laboratoř, laboratorní pracoviště pro optická měření, laboratoř vojenských staveb a laboratoř tribodiagnostiky provozních hmot dopravních strojů a zařízení. Modernizovanou budovu budou v rámci vzdělávání a výzkumných aktivit využívat jak studenti jednotlivých stupňů studia, tak i vědeckopedagogičtí pracovníci této dynamicky se rozvíjející fakulty.

Projekt je financován z prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj v rámci operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace a ze státního rozpočtu České republiky, z kapitoly 307 – Ministerstvo obrany.

Členy řešitelského týmu jsou pracovníci Univerzity obrany, Úřadu akvizic nemovité infrastruktury a oddělení řízení organizací Sekce správy majetku Ministerstva obrany, Vojenské ubytovací a stavební správy Brno a Regionálního finančního odboru Brno.

Text a foto: Pavel Pazdera

Kurz CZECHMIL

V rámci asociace evropských leteckých akademií EUFAA (European Air Force Academies) se uskutečňuje řada výměnných pobytů studentů leteckých akademií na institucích zabývajících se vzděláváním a přípravou mladých příslušníků leteckých profesí. Univerzita obrany je členem této asociace a zapojuje se do společných vzdělávacích aktivit.

V současné době je EUFAA reprezentována 19 evropskými vzdělávacími a výcvikovými institucemi (Belgie, Česko, Dánsko, Finsko, Francie, Holandsko, Irsko, Itálie, Norsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Německo, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Turecko, Velká Británie).

Již počtvrté Fakulta vojenských technologií Univerzity obrany prostřednictvím Katedry letectva organizovala kurz CZECHMIL, který letos probíhal v týdnu od 19. do 23. září 2011 v Brně. Účastnili se ho také dva studenti z řecké a dva studenti z francouzské letecké akademie.

Katedra letectva připravuje a garantuje kurz základních znalostí o Přímé letecké podpoře (CAS) a o práci odbornosti Předstunutý letecký návodčí (FAC). Kurz CZECHMIL má svůj pevný program, dva dny teorie probíhající na Univerzitě obrany, kde jsou účastníci seznámeni nejen se strukturou Univerzity obrany, ale především s problematikou vedení vzdušných operací se zaměřením na zkušenosti českých předstunutých leteckých návodčích. Kurz dále pokračuje návštěvou letecké základny Čáslav, kde mají účastníci kurzu možnost přímo mluvit s lidmi se zkušenostmi CAS, a návštěvou výcvikového prostoru Boletice, kde bude probíhat mezinárodní cvičení leteckých návodčích DOMESTIC CAS zaměřený na probíranou tematiku.

Zakončení kurzu obsahuje tradičně vyhodnocení a předávání certifikátu o absolvování kurzu.

Text: kpt. Ing. Miroslav Šebela
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Setkání odborníků z oblasti kodifikace na UO

Ve dnech 19. až 23. září 2011 proběhl v prostorách Univerzity obrany ve spolupráci s firmou Aura s.r.o., kurz s názvem „NATO Codification System - Special Advanced Course“. Jednalo se již o druhé setkání odborníků z oblasti kodifikace. Letošního kurzu se zúčastnili zástupci kodifikačních úřadů z Rakouska, z Litvy, ze Slovenské republiky a České republiky, dále zástupci firmy Aura s.r.o., a Katedry logistiky Fakulty ekonomiky a managementu Univerzity obrany.

Setkání bylo tematicky zaměřeno na změny v oblasti katalogizace s důrazem na změny, které nastaly od ledna 2011 a nejnovější trendy současného vývoje. V rámci kurzu byl rovněž prezentován produkt firmy Aura, nazývaný MC Catalogue. Kromě odborných přednášek, vedených pracovníky Aury, zástupců NCB ze Slovenska a Katedry

logistiky Univerzity obrany, si mohl každý ze zúčastněných možnosti zmíněného softwaru prakticky vyzkoušet.

V průběhu celého kurzu panovala přátelská nálada. Kombinace teoretické i praktické části v době prezentací vyvolalo řadu zajímavých diskusí, nápadů a možností řešení daných situací v různých státech. Jeho závěrem pro-

běhlo zhodnocení, a jak vyplynulo z názorů všech zúčastněných, setkání bylo hodnoceno velmi dobře a splnilo očekávání jak organizátorů, tak i studentů.

Text: Ing. Ivo Kramář
Foto: AURA s.r.o.

Další důležitý mezník ve vývoji Laboratoře Reach Back

Dne 21. září 2011 se uskutečnila na Univerzitě obrany prezentace zkušeností z výstavby základny v rámci mise ISAF pro příslušníky Kurzu řízení ženijního zabezpečení.

Prezentace proběhla formou webové konference přímo z Afghánistánu a technicky byla zajišťována prostřednictvím serverů Laboratoře Reach Back. Laboratoř Reach Back je jednou z unikátních laboratoří provozovaných na Univerzitě obrany, konkrétně na Katedře ženijních technologií a jejím smyslem je poskytovat technické a technologické zázemí pro fungování Informačního portálu ženijního vojska a konceptu Reach Back stavebně technické podpory nasazených jednotek ženijního vojska.

Jednou z významných funkcí Informačního portálu ženijního vojska a i konceptu Reach Back je vzdělávání studentů a získávání zpětné vazby a nejnovějších zkušeností včetně zkušeností z nasazení ženistů v rámci misí. Přednáška poručíka Ing. Roberta Niesyta ze 151. žpr., který je momentálně na pozici stavebního dozoru na campu Hombre v Jalalabadu, je svým způsobem pro laboratoř přelomová. Hodina a

půl živého přenosu přímo z Jalalabádu nejenže dokázala posluchačům Kurzu řízení ženijního zabezpečení a dalším příslušníkům Katedry řízení zabezpečení boje a Katedry ženijních technologií zprostředkovat nejnovější poznatky a zkušenosti jejich kolegů přímo z místa nasazení, ale také prokázala smysluplnost a použitelnost konceptu Reach Back. Prokázala také dostatečnou technologickou vyspělost, a přitom jednoduchost u technologií použitých pro zajištění webové konference. Od této chvíle je možné považovat schopnost laboratoře v oblasti poskytování online stavebně technické podpory za ověřenou i ve velmi svízelných podmínkách.

Přednáška byla vedená v anglickém jazyce, protože se jí jako hosté zúčastnili plukovník prof. József Padányi, pověřený rektor Miklós Zrínyi National Defence University v Budapešti a profesor Sándor Szabó z ženijní katedry téže univerzity. Oba pánové vyjádřili uspokojení jak nad kvalitou přenosu, tak i

nad aktuálností přednesených informací.

Laboratoř Reach Back se od svého oficiálního založení v roce 2008 již vícekrát osvědčila v praxi, když např. na jejich pracovištích a serverech probíhaly projekční práce v rámci odstraňování následků povodní v roce 2009 a 2010, kdy ženijní vojsko ve spolupráci s experty Katedry ženijních technologií stavělo provizorní mosty v postižených oblastech.

Text a foto: plk. doc. Ing. Pavel Maňas, PhD.

Studenti srbské Vojenské akademie opět na UO

Srbští studenti z bělehradské Vojenské akademie opět zavítali do České republiky. Během své týdenní návštěvy od 18. do 25. září nejprve v pondělí a úterý navštívili Ministerstvo obrany v Praze a další složky Armády České republiky, aby ve středu 21. září 2011 viděli pardubické Distribuční centrum logistiky. Cílem jejich pobytu bylo seznámit se se současným stavem a úrovní Armády České republiky a sbíraní zkušeností pro restrukturalizaci ozbrojených sil srbské armády. Podobná návštěva se letos uskutečnila již v polovině května.

Od čtvrtka jejich návštěva probíhala ve znamení poznávání Univerzity obrany a jejich studijních možností. Srbští studenti byli informováni o zaměření Univerzity obrany a o její struktuře. Následovala krátká prezentace a exkurze Katedry logistiky a Katedry ochrany obyvatelstva Fakulty ekonomiky a managementu a následující den Katedry zbraní a munice s Katedrou letecké a raketové techniky Fakulty vojenských technologií.

„Nejzajímavější věcí, kterou jsem měl možnost na vaší univerzitě vidět, je nepochybně technické vybavení speciálních učeben a simulačních středisek, díky němuž se mohou jak vojenští, tak i civilní studenti zlepšovat ve vědecko-výzkumných činnostech,“ vyjádřil své dojmy kapitán Željko Popovič. Kadetku Žanu Cvjetojevič na naší škole zaujala možnost pracovat na konstrukčních a kreativních

projektech a experimentech. „Je třeba, aby se naši studenti zapojili do vědecko-výzkumné práce na projektech, protože kromě toho, že z nich budou důstojníci, měli by být i schopní vědeckí pracovníci,“ myslí si studentka bělehradské Vojenské akademie.

Podle slov studentů i jejich velitele kapitána Željko Popoviče si odnášejí z návštěvy České republiky řadu cenných poznatků: „Do Srbska si odnáším velice přínosnou zkušenost ze způsobu, jakým jsou organizovány jednotky a jejich činnost, jak jsem měl příležitost nesčetněkrát vidět při sobotní návštěvě Dnů NATO.“

V rámci své návštěvy Univerzity obrany se studenti poklonili památce zakladatele Vo-

jenské akademie v Srbsku – generála Františka Alexandra Zacha (1807 – 1892), který je pochován v Brně. Tento brněnský rodák byl uznávaným českým vojenským teoretikem a jako voják působil v Srbsku, kde byl velmi vážený.

Součástí programu byla také návštěva slavkovského bojiště a účast na Dnech NATO v sobotu 24. září 2011 na letišti Leoše Janáčka v Ostravě-Mošnově, kde se setkali se zástupci Armády České republiky. Po týdnu plném nových zážitků se s Českou republikou rozloučili v neděli 25. září 2011.

Text: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: Ing. Stanislav Poráň

Francouzští studenti trávili léto na Univerzitě obrany

Studenti francouzské vojenské školy ENSTA Bretagne poručíci Jeremy Hereus a Antoine Bertrou trávili letošní léto v Brně. Od 1. července do 6. září působili v rámci své praxe na Univerzitě obrany.

Budoucí konstruktér bojových vozidel Antoine si vybral Katedru bojových a speciálních vozidel a Jeremy Katedru ženijních technologií: „Já sice nejsem ženista, ale budoucí konstruktér námořnictva zaměřený na management. Zaujala mě možnost pracovat tady s počítačovým programem NAVIS WORKS, při němž lze skloubit navrhování, konstruování a management dohromady, a simulovat tak například postup rušení základny,“ řekl stážista.

Oba francouzští studenti chtěli zkoušet studium v jiné zemi, poznat nový styl práce

a nové lidi. I získání zkušeností ve spolupráci s dalšími partnery Aliance, jak oba svorně říkali, není k zahoezení, protože se s nimi v budoucnu možná budou setkávat a je dobré být na to připraven. Z dosavadních zkušeností na naší škole je zaujala specifická práce a hlavně to, že mohou pracovat na konkrétních úlohách. „Byli jsme postaveni před problém a ten se musel vyřešit,“ vysvětloval Antoine Bertrou.

V rámci svého pracovního pobytu u nás, navštívili také Slavkov a oba byli nadšeni. „Obdivujeme, že vaši lidé jsou tak hrdí na svou kulturu,“ myslí si stážista. A aby naši kulturu lépe porozuměli, navštívili také soukromé hodiny češtiny. „Rád hraji tenis, kolik to stojí a chceš pivo,“ shodli se na nejfrekventova-

nějších větech, které se snad i nejlépe naučili. Příští povídání s nimi už bude tedy možná probíhat v češtině.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Tři měsíce života na univerzitě v Anglii

Mojí hlavní náplní, jakožto studenta doktorského studijního programu byla konzultace disertační práce, seznámení se s metodami výuky v zahraničí a v neposlední řadě výzkumná činnost.

Za pomoci vedoucích pracovníků Katedry leteckých elektrotechnických systémů jsem se tak stal prvním studentem v rámci programu Erasmus v Anglii. Studijní pobyt probíhal letos od května do července.

Po úspěšném absolvování výběrového řízení jsem neponechal nic náhodě a začal se na internetu zajímat o univerzity, se kterými má naše škola tzv. bilaterální smlouvy. Z tohoto seznamu jsem pár vybral a oslovil je emailem. Shodou okolností mi v té době přišel email od koordinátora Salvatoreho Livatina z Univeristy of Hertfordshire, jenž odpověděl velice pozitivně na moje požadavky a podmínky studijního pobytu. Po výměně pár emailů, naskenovaných dokumentů se Salvatorem, poradách s koordinátory plukovníkem Liborem Dražanem a podplukovníkem Antonínem Müllerem bylo do měsíce „hotovo“. A tak nadešel den mého očekávaného odletu do Anglie.

Něco o zdejší univerzitě

Nejprve se hodí napsat pár řádků o University of Hertfordshire nacházející se v městečku Hatfield 32 kilometrů severně od Londýna. Univerzita má okolo 25 000 studentů, z toho je více než 2000 zahraničních studentů na čtyřech fakultách. Já jsem se stal příslušníkem katedry Engineering and Technology. Velkou výhodou pro mne bylo, že z historického hlediska je v oboru leteckého inženýrství univerzita velice silná. A to proto, že ve 20. století byla v Hatfieldu postavena továrna na výrobu letadel pojmenovaná a vedena leteckým konstruktérem Geoffrey de Havillandem, jehož nejznámějším letadlem mimo jiné byl stíhací bombardér Mosquito létající za 2. světové války.

Leptšího školitele bych nenašel

Po přiletu, aklimatizaci a ubytování jsem se další den sešel s koordinátorem, který mi ukázal prostory univerzity, řekl potřebné in-

formace a představil mému anglickému školiteli. Později jsem zjistil, že lepšího školitele, než byl Dr. Rashid Ali, jsem nemohl najít. Tento výjimečný a skromný člověk mi předal spoustu zkušeností a rad nejen v odvětví automatického řízení letadel. Vynikal totiž vlastnostmi, jak správně motivovat lidi k práci, uměl a chtěl předat své znalosti a zkušenosti studentům, nebál se manuální práce a ještě k tomu byl velice nadšený sportovec.

Na čem jsem pracoval

Po konzultaci a stanovení cílů jsem začal pracovat na svém projektu. K dispozici mi byla laboratoř automatického řízení letadel, kde jsem měl počítač a vše potřebné k práci. Jelikož v laboratoři byla kancelář Dr. Rashida Aliho, mohl jsem kdykoliv konzultovat, a tím se tak posouvat krůček po krůčku dál. Vyvrcholením mé práce bylo experimentální měření odezvy pilotů na vzniklou nepředvídatelnou situaci za letu na leteckém simulátoru Cessna -152. Naměřená data se nyní snažíme s mým školitelem profesorem Rudolfem Jaloreckým vyhodnotit pomocí algoritmu pro experimentální identifikaci parametrů. Na dalším projektu jsem spolupracoval s Dr. Rashidem Alim, který se nám podařilo dokončit, a chystáme společně napsat vědecký článek na respektované konferenci nebo do respektovaného periodika.

Co jsem obdivoval

Není zrovna adekvátní srovnávat naši vojenskou univerzitu s civilní univerzitou v Anglii, ale kdybych měl pohovořit o rozdílech, byly by následující. Obecně škola v Anglii má více finančních prostředků a z toho vyplývající rozdíly ve vybavení laboratoří, učeben a celkového zázemí pro studenty. Také se mi líbí možnost seberealizace. Jde o projekty nebo závažné práce studentů, které jsou kombinací znalostí a manuální práce. Např. skupina studentů za pomoci Dr. Rashida vytváří bezpilotní prostředek od samého počátku návrhu, přes výrobu a umístění senzorů sloužících k různým měřením. I letecký simulátor Cessna-152 byl dlouholetý projekt. Nejprve se koupil kokpit z havarovaného letounu, řízení a přístroje z

Studijní pobyty v rámci programu Erasmus se na naší škole stávají čím dál více dosažitelné a to díky všem pracovníkům, kteří se podílí na jejich organizaci a přípravě. I já jsem neváhal využít této příležitosti a po předcházející „papírové práci“ jsem odcestoval do městečka Hatfield v Anglii, kde se nachází University of Hertfordshire.

kabiny se opravili a propojili s počítačem, byly nainstalovány projektoři atd. V dnešní době slouží simulátor k výcviku studentů pilotního oboru, projekt trval dva roky. Výhodou tamního studia se zdá být i větší praxe. Pokud studenti chtějí, mají možnost po dvou letech studia odejít na roční stáž a až poté dokončit poslední ročník bakalářského studia. Rozdíl v doktorském studiu byl v tom, že není od studentů vyžadován určitý počet vědeckých článků, publikují se až opravdu větší výsledky. Možná i proto v roce 2008 RAE (Research Assessment Exercise) po průzkumu uvedla, že 85 % přijatých vědeckých prací bylo považováno z hlediska mezinárodní kvality za významné a originální.

Pár postřehů na závěr

Pokud bych měl napsat něco o tom, jak se dá na University of Hertfordshire a celkově v Anglii trávit volný čas, pravděpodobně by nestačily celé Listy Univerzity obrany. Ve stručnosti se jen zmíním o možnostech veškerého sportovního využití přímo v kampusu, počínaje posilovnou, plaváním, fotbalem, squashem až po spinning. Obrovskou výhodou je blízkost Londýna, vlakem to jde za 22 minut, takže člověk stráví spoustu víkendových dnů v Londýně s partou přátel, které pozná na škole. Navázání kontaktů s lidmi, mj. žijícími v koutech světa jako je např. Mauricius, Hong Kong, Nepál, Chile či Bangladéš, je nedílnou a příjemnou součástí studijních pobytů.

Jedinou nevýhodou pro mě bylo to, že jsem nemohl být ubytovaný v univerzitním kampusu. Důvod byl ten, že jsem studoval pouze tři měsíce a byl jsem tzv. „visiting researcher“. Tento status mě řadil mezi pracovníky školy a tak jsem si musel najít ubytování na internetu mimo kampus. Zpětně mě také mrzí, že jsem neměl zapsaný předmět a nechočil tak na přednášky, což bylo způsobeno tím, že jsem přijel do končícího se semestru. V tom případě bych byl více v kontaktu s angličtinou a byla by možnost si najít více přátel.

Závěrem bych chtěl říct, že si nesmírně vážím šance, kterou jsem dostal a chtěl bych poděkovat všem, kteří se o tuto věc zasloužili.

Text a foto: por. Ing. Jan Bořil

ANGLIČTINA PRO LISTY UO

ENVIRONMENTAL ENGLISH

Activity 1: Read paragraph 1 and then match the words with their definitions.

1. What is climate change?

The planet's climate is constantly changing. The global average temperature is currently in the region of 15°C. Geological and other evidence suggests that, in the past, this average may have been as high as 27°C and as low as 7°C. But scientists are concerned that the natural fluctuation has been overtaken by a rapid human-induced warming that has serious implications for the stability of the climate on which much life on the planet depends.

1. climate	5. to overtake
2. evidence	6. human-induced
3. to be concerned	7. implication
4. fluctuation	

- a) consequence, impact, involvement
- b) made by men, caused by men
- c) to move ahead of st./sb. in achievement, production
- d) ground for belief, proof
- e) the long-term prevalent weather conditions of an area
- f) to be careful, be cautious, take care
- g) constant change, instability

1	2	3	4	5	6	7

Activity 2: Read paragraph 2 and decide whether the statements below are true or false according to the paragraph.

2. What is the „greenhouse effect“?

The „greenhouse effect“ refers to the role played by a layer of gases which effectively trap the heat from the Sun in the Earth's atmosphere. Without them, the planet would be too cold to sustain life as we know it. These gases include carbon dioxide, methane and nitrous oxide, which are released by modern industry, agriculture and the burning of fossil fuels. Their concentration in the atmosphere is increasing - the concentration of carbon dioxide has risen by more than 30% since 1800. The majority of scientists accept the theory that an increase in these gases will cause a rise in the Earth's temperature.

- 1. Gases in the atmosphere are dangerous, because the planet is too cold.
- 2. Concentration of greenhouse gases has exceeded its previous limits.
- 3. These gases may be responsible for higher temperatures in the Earth.

1	2	3

Activity 3: Fill in the missing words from the menu.

3. What is the evidence of warming?

Temperature records 1 to the late 19th century and show that global average temperature increased by about 0.6°C in the 20th century. Sea levels 2 risen by 10 - 20cm - thought to be due mainly to the expansion of warming oceans. Most of the recorded non-polar glaciers are in retreat and records show Arctic sea-ice has thinned 3 40% in recent decades in summer and autumn. There are anomalies however - parts of the Antarctic appear to be getting colder, and there are 4 between trends in surface temperatures and those in the troposphere.

Menu: discrepancies, have, by, go back.

1	2	3	4

Activity 4: Fill in any words of opposite meaning you know.

4. How much will temperatures rise?

If nothing is done to reduce emissions, current climate models predict a global temperature increase of 1.4 - 5.8°C by 2100. To put this in context, global temperatures are thought to have fluctuated by only one degree Celsius since the dawn of human civilisation. Even if we cut greenhouse gas emissions dramatically now, scientists say the effects would continue because parts of the climate system, particularly large bodies of water and ice, can take hundreds of years to respond to changes in temperature. Some scientists say it is possible that we have already irrevocably committed the Greenland ice sheet to melting. This would take centuries - if not millennia - but would cause an estimated seven metre rise in sea level.

- 1. to reduce _____
- 2. current _____
- 3. possible _____
- 4. global _____
- 5. to melt _____

Activity 5: Put the sentences below the text into passive voice:

5. How will the weather change?

Globally, we can expect more extreme weather events, with heat waves becoming hotter and more frequent. Scientists predict more rainfall overall, but say the risk of drought in inland areas during hot summers will increase. More flooding is expected from storms and rising sea levels. There are, however, likely to be very strong regional variations in these patterns, and these are difficult to predict.

- 1. We can expect more extreme weather events.

Passive:

- 2. Scientists predict more rainfall overall.

Passive:

- 3. We expected more flooding from storms.

Passive:

Solutions

Activity 1: 1e, 2d, 3f, 4g, 5c, 6b, 7a.

Activity 2: F, T, T.

Activity 3: go back, have, by, discrepancies.

Activity 4: 1 increase, 2 future/past, 3 impossible, 4 local, 5 freeze.

Activity 5: More extreme weather can be expected. More rainfall overall is predicted by scientists. More flooding from storms was expected.

Připravila skupina AJ, CJP

Na téma vojenské přípravy

Pane plukovníku, můžete charakterizovat současný systém vojenské přípravy studentů?

Vojenská příprava je nedílnou součástí přípravy studenta. Formování profilu studenta – budoucího důstojníka AČR je založeno na specifické odborné přípravě a výchově k tradicím a hodnotám společnosti. Tato je vyznačována svou jedinečností a specifičností a zahrnuje individuální výchovné programy pro jednotlivé kategorie studentů Univerzity obrany. Příprava studenta, tj. vzdělávání, výchova a výcvik jsou zaměřeny jak do oblasti vytváření morálně volních vlastností, tak vojensko-profesionálních schopností a v neposlední řadě ke komplexní odborné přípravě k výkonu funkce. Základním úkolem Univerzity obrany je všestranně připravit studenty pro kvalifikovaný výkon funkcí na budoucích systemizovaných místech s pocitem hrdosti na výkon vojenského povolání.

Jak je vojenská příprava studentů organizovaná?

Vojensko-profesní příprava studenta vojenského prezenčního studia začíná absolvováním „Základní přípravy“, která je organizovaná u Velitelství výcviku ve Vyškově a pokračuje v „Důstojnickém kurzu“, který je členěn do čtyř částí. Jeden týden v odpovědnosti univerzity po ukončení základní přípravy, dále v odpovědnosti Velitelství výcviku sedm týdnů na závěr 1. ročníku a šest týdnů na závěr 2. ročníku. Poslední dvoutýdenní část je realizována dle rozhodnutí vedoucích profilových kateder jako vojsková stáž studentů u útvarů a zařízení AČR. Součástí komplexní přípravy studentů je „Vojensko-odborná příprava“, která je organizovaná v průběhu celého akreditovaného studia u školního praporu s cílem udržení a rozvoje schopností získaných v jednotlivých fázích výchovy, vzdělávání a výcviku. Obdobně je organizovaná příprava studentů i u magisterského studijního programu u Fakulty vojenského zdravotnictví s tím

rozdílem, že je větší pozornost položena do rozvoje odbornosti.

Pane plukovníku, studenti jednoho z letošních kurzů se zmiňovali, že by v rámci svého studia na naší škole uvítali daleko větší časový prostor pro vojenský výcvik. Co byste jim vzkázal?

Já s tímto požadavkem souhlasím. Zaprvé jde o akreditovanou formu přípravy u bakalářského studia. Na teoretická zaměstnání by měla navazovat jak cvičení k pochopení probrané tematiky, tak praktický výcvik na тренаžérech, simulátorech a v neposlední řadě výcvik na technice a v terénu. A zde si myslím, že máme určité rezervy. Naproti tomu u navazujícího magisterského studia je již vytvořen dostatečný prostor pro přípravu specialisty – odborníka.

Zadruhé, neakreditovaná forma přípravy bakalářů je položena do roviny všestranné přípravy studentů pro kvalifikovaný výkon funkcí na budoucích systemizovaných místech velitelů družstev a velitelů čet, ale samozřejmě i některých specialistů. Zde v současné době dochází k přehodnocení programů přípravy. Důraz bude položen zejména na praktický výcvik na тренаžérech a v terénu a na zvládnutí základních velitelských schopností jako například schopnost plánovat činnost, organizovat a řídit jednotky, kontrolovat a hodnotit plnění úkolů, schopnost motivovat a působit vlastním příkladem a celá řada dalších schopností. Studentům tedy mohou vzkázat, že k celé řadě změn ve vojenském výcviku dojde již v tomto akademickém roce.

Uvažuje se tedy o změně systému, co se týká vojenského výcviku studentů?

Jak jsem již předeslal, probíhá celá řada odborných jednání na úrovni jednotlivých fakult k otázkám akreditované výuky. Cílem je optimalizovat studijní programy tak, aby odrážely požadavky na výstupní profil absolventů Univerzity obrany. Další jednání probíhají

Vojenská příprava a vzdělávání vojáků z povolání je jednou ze základních oblastí, kterou se Univerzita obrany zabývá. Kromě přípravy příslušníků stálého stavu je hlavní pozornost zaměřena na vojensko-profesní přípravu studentů. Tato příprava poskytuje ucelený rozsah znalostí, umožňující zvládnutí činností potřebných pro výkon funkcí na budoucích systemizovaných místech u útvarů a zařízení AČR. Na toto téma jsem hovořila se zástupcem rektora UO plukovníkem gšt. Ing. Josefem Trojanem.

ve spolupráci s Velitelstvím výcviku ve Vyškově, Sekcí rozvoje druhů sil Ministerstva obrany a operačními velitelstvími k problematice neakreditované výuky s důrazem na praktický výcvik studentů Univerzity obrany. Naším cílem je formovat osobnostní profil důstojníka AČR s využitím všech forem výchovy, vzdělávání i výcviku a dosáhnout takové úrovně připravenosti, aby absolvent Univerzity obrany byl připraven pro výkon základních funkcí v útvech a zařízeních AČR.

Součástí vojenské přípravy jsou i další aktivity, které z nich byste rád zmínil?

Samostatnou oblastí je vojensko-odborná příprava, která je součástí komplexní přípravy studentů po celou dobu studia. Zahrnuje oblasti plynoucí z praktického naplnění požadavků v každodenním praktickém životě studenta Univerzity obrany. Jsou to činnosti plynoucí z denního řádu a samotné podstaty vojenské organizace, jako například účasti na nástupech jednotek, pořadové přípravě, odborné přípravě, účasti na pravidelných hodnoceních, akcích prevence SNJ a celé řady dalších. Samostatnou roli sehrává pravidelná rotace na funkcích velitelů družstev a čet, včetně naplnění požadavků vojenského výcviku. V neposlední řadě se jedná o dobrovolnou účast a podporu aktivit dotvářejících charakter vojenského života studentů univerzity. Zde můžeme zařadit činnost v různých kroužcích, spolupráci a účast na aktivitách organizovaných Univerzitou obrany, AČR, partnerskými sdruženími, aktivitách pro veřejnost a účast na sportovních, kulturních či jiných akcích širších dobrých jméno a povědomí Univerzity obrany, Armády České republiky a Ministerstva obrany.

Jak je vedení Univerzity obrany spokojeno s letošními výsledky jednotlivých forem vojenského výcviku?

Požadavky stanovené na vojenský výcvik byly v průběhu roku naplněny. Jednotlivé for-

my přípravy zabezpečovaly základní požadavky na výchovu, vzdělávání a výcvik v potřebné kvalitě a napomáhaly rozvoji schopností a dovedností studentů univerzity. V závěru akademického roku proběhl praktický výcvik u Velitelství výcviku ve Vyškově. Pozitivem byla téměř stoprocentní účast na výcviku a aktivita ze strany studentů jak prvního, tak druhého ročníku. V převážné míře se projevoval zájem o získání praktických návyků a dovedností v jednotlivých druzích příprav. Negativem u prvního ročníku bylo asi 15 % studentů, kteří nesplnili závěrečné přezkoušení a toto budou muset splnit v průběhu zimního semestru.

S vojenskou přípravou souvisí také udržování fyzické kondice každého vojáka, tj. nejenom studentů, ale i ostatních vojenských zaměstnanců Univerzity obrany. Jak hodnotíte stávající systém přípravy?

Udržování fyzické kondice každého vojáka vychází ze Základního řádu ozbrojených sil. V letošním roce vešel v platnost Normativní výnos MO, který stanovil cíle a úkoly služební tělesné výchovy, její řízení a zabezpečování a zároveň zpřísnil normy pro přezkušování. Organizace tělesné přípravy u Univerzity obrany odpovídá stanoveným požadavkům a jednotlivé formy vytváří předpoklady pro zvyšování fyzické kondice vojáků z povolání stálého stavu, ale i studentů. Výsledky výročního přezkoušení ukázaly na poměrně dobrý stav v této oblasti. Pouze 9 vojáků z povolání bylo hodnoceno nevyhovující. Celkově mohu konstatovat, že úroveň tělesné přípravy zabezpečuje plnění úkolů, vyplývajících ze služebních povinností.

Výroční přezkoušení fyzické zdatnosti vojáků bývá na naší škole pro někoho strašákem. Proč tomu tak je?

Strašákem je přezkoušení fyzické zdatnosti pouze pro tu kategorii vojáků, kteří se snaží hledat cestičky jak se pravidelných zaměstnání neúčastnit, pravidelně nesportovat a přípravu nechávají na poslední chvíli před vlastním přezkoušením. Chyba není v systému, ale v přístupu konkrétních osob.

Bude se v tomto směru v nejbližší budoucnosti něco měnit?

Na základě Normativního výnosu a provedených hodnocení bude vydáno nařízení rektora k zabezpečení služební tělovýchovy v následujícím kalendářním roce. Zde budou stanoveny zásady provádění tělesné přípravy, stanovena opatření pro vojáky, kteří dosáhli pouze vyhovujícího hodnocení.

Co byste řekl závěrem?

Závěrem chci říci, že vojenské přípravě příslušníků Univerzity obrany, a to jak vojákům z povolání, tak studentům, věnuji nejenom já náležitou pozornost. Hlavní důraz kládeme na vojensko-profesní přípravu studentů pro kvalifikovaný výkon funkcí na budoucích systemizovaných místech. V součinnosti s jednotlivými fakultami a školním praporem průběžně analyzujeme úroveň přípravy a vytváříme podmínky pro zvýšení připravenosti všech kategorií vojáků z povolání.

**Ptala se: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: autorka a archiv UO**

Kurz přežití pod taktovkou Centra tělesné výchovy a sportu

Od neděle 18. září do pátku 23. září 2011 jsem se spolu se spolužáky z oboru radiolokace a dalšími studenty z ostatních oborů Fakulty vojenských technologií zúčastnila speciálního Kurzu přežití, který pro nás budoucí třetáky připravilo Centrum tělesné výchovy a sportu.

Tento kurz vedený pplk. Smutným, mjr. Leuchterem, pplk. Chvostou, PaedDr. Kvakou a PaedDr. Pechtorem probíhal ve vojenském prostoru u Bechyně. Polovinu kurzu jsme byli ubytováni ve vojenské ubytovně, tu druhou jsme už trávili pouze v přírodě.

Kurz přežití byl věnován zopakováním si speciální tělesné přípravy procvičované v prvním a druhém ročníku, tj. boje z blízka a vojenského lezení. Znovu jsme si procvičili úder, krytí, pády a techniky se zbraní. Vojenské lezení probíhalo jak na trenážeru

JAKUB, tak i na skalách vzdálených několik kilometrů od kasáren. Zde jsme si také zopakovali např. techniku slaňování se sebejistějším, a to jak ve dne, tak za ztížených podmínek, čili v noci. V závěru kurzu jsme lezli i slaňovali se zátěží.

Součástí kurzu byla přednáška o zdravotnické přípravě, ve které jsme si pomocí tlakového obvazu vyzkoušeli zastavení krvácení. Předcházela i topografická příprava, kterou jsme si vyzkoušeli rovněž prakticky, neboť jsme absolvovali orientační běh.

Komplexní výcvik, který probíhal od středy do pátku, znamenal pro mnohé vynaložení veškerých sil. Týkal se především delších přesunů se zátěží až na několik desítek kilometrů. Součástí kurzu bylo i stavění přístřešků a plnění několika úkolů z vojenského lezení. Přežívali jsme zde s minimem jídla, naštěstí však za pěkného počasí.

Všichni jsme úspěšně kurz zvládli a osobně se mi ze všech doposud absolvovaných líbil nejvíce.

Text a foto: četařka Jiřina Polcrová

Studenti o výcvikových kurzech ve Vyškově

„Osobně se mi nejvíce líbil v mém pořadí třetí kurz. Ten první byl nejnáročnější, než si člověk zvykl na všechnu tu zátěž. Druhý byl pro mě podobně náročný. Absolvovali jsme řadu zaměstnání v terénu a trénink na běh na 5 km, silové testy byly trošku těžší, než jsem čekala. Třetí kurz se mi líbil především z důvodu opakování vojenského lezení. Taktické přípravy v praxi však bylo podle mě příliš a přidala bych i více topografické přípravy.“

studentka 3. ročníku, FVT

„Výcvikové kurzy ve Vyškově mě bavily. Člověk se tak dostane do takové fyzické formy, v jaké by chtěl být, a v Brně už jen doplňuje disciplíny, které jsou důležité pro získání zápočtu. Jediná věc, která mi chyběla, bylo připojení k internetu – na pokojích.“

student 2. ročníku, FEM

„Super kurz. Pro holky možná těžší, ale zvládly to. Instruktoři ve Vyškově byli fajn a už se i těším na ten další, když tady v Brně vydržím. Taky mi chyběl internet, ale alespoň jsme měli na rozdíl od předchozích ročníků odpoledne volno. Na závěr nás čekal více jak týdně komplexní výcvik a ten jsme v pohodě zvládli. Nejvíce mě bavila tělesná a střelecká příprava a OPZHN.“

student v zákl. přípravě, FVT

„Všechny výcviky byly víceméně v pohodě. Možná jen ten náš poslední by nemusel být tolik stráven na učebnách, já osobně bych ten čas věnoval raději praktickému využití. Hodně lidí by třeba uvítalo více střelecké přípravy. Já bych si rád více zastřílel. Chtěl bych se zlepšit ve střelbě z kulometu a ve Vyškově k tomu máte možnost. Taky logistika, kterou jsme měli v rámci komplexního výcviku ve srubovém táboře, byla dost zajímavá, a tu bych taky uvedl více do praxe.“

student 3. ročníku, FVT

„Hodně náročný výcvik. Popravdě řečeno, jsem ráda, že je za mnou. Budu muset teď na sobě více popracovat co se týče tělocviku. Na střední jsem ho zvládala v pohodě, tady je to těžší, než jsem myslela. Uvidíme, jaký bude v Brně. Ve Vyškově mě bavila zdravotnická příprava a chemická příprava, kterou moc pěkně přednášeli tamní instruktoři. Vyškov je prostě takový jiný svět než tady v Brně.“

studentka v zákl. přípravě, FEM

Ptala se: četařka Jiřina Polcrová

Ve Vyškově loni, letos i příště

Od srpna do září každý rok probíhá v kasárnách Vyškov a ve Vojenském výcvikovém prostoru Březina Důstojnický kurz pro vojenské studenty druhých a třetích ročníků Fakulty vojenských technologií, Fakulty ekonomiky a managementu a Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany.

Studenty zde čeká výcvik, který je zaměřen nejen na prohlubování dříve získaných znalostí z kurzu základní přípravy, ale i na zvyšování tělesné zdatnosti.

Druhákům probíhá výuka nejen na učebnách, kde získají teoretické znalosti, ale především v terénu, kde si vše prakticky

zkusí. Mezi takovéto předměty patří střelecká příprava, v níž si jednotlivci vyzkouší třeba střelbu z útočné pušky (samopalu) vz. 58. Dále se jedná o taktickou přípravu či topografickou přípravu, která se procvičuje i v noci, a nácvik ochrany před zbraněmi hromadného ničení. Nezbytná je tělesná příprava, ve které účastníci tohoto kurzu zdolávají překážkovou dráhu NATO, procvičují boj zblízka a zrychlené přesuny, zdokonalují se v posilovacím cvičení a čeká je i běh na 5 km.

Mimo zmíněné předměty zahrnuje tento kurz i teoretické předměty, jako je psychologie, vojenské dějiny, zdravotnická příprava, logistika, vedení lidí, technická příprava, pedagogika a komunikační a informační technologie. Součástí kurzu je absolvování týdenního nepřetržitého výcviku ve Vojenském výcvikovém prostoru Březina. Aby studenti získali kód 02, neboli úspěšně tento výcvik absolvovali, čekají je na konci kurzu závěrečné zkoušky.

Třetákům probíhá výuka podobně. Čeká je několik teoretických předmětů na učebně, jako je taktická příprava, psychologie, logistická příprava, pedagogika, zdravotnická příprava či štábní služba. Prakticky se poté vyzkoušejí některé z těchto předmětů a hlavně střeleckou přípravu, kde si zopakují střelbu ze samopalu vz. 58, kulometu vz. 59 a pistole vz. 82. Čeká je i zajímavá taktická příprava, kde si připraví léčku a procvičí družstvo za útoku. Mimo posilování a běhu vynaloží studenti energii na 20ti km přesun a zopakují si i znalosti a dovednosti z vojenského lezení.

Týdně nepřetržitý výcvik na srubovém táboře je dovršením kurzu spolu se závěrečným testem. Osobně se mi tento kurz líbil, neboť jsme se zde naučili i několik zásad, jak přežít, které jsme poté využili v Kurzu přežití.

Text a foto: četařka Jiřina Polcrová

Ve vojenském výcvikovém prostoru Březina

Ve vojenském výcvikovém prostoru Březina je rušno. Přes tři stovky budoucích studentů Univerzity obrany od 1. srpna letošního roku tady tráví dva měsíce „prázdnin.“ Absolvují zde nevyhnutelnou základní přípravu. O její hladký průběh se stará Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově. V doprovodu náčelníka Oddělení základní přípravy majora Ing. Rostislava Juppy projíždíme výcvikovým prostorem a hledáme stanoviště, na kterých se připravují budoucí vojenští studenti.

Projíždíme kamenitou cestou, mjíme les. Před námi se obnaží mýtiny s menším provizorním táborem. Jsme na odloučeném pracovišti, kterému se pracovně říká „kruh.“ Je zde předsunuté postavení, vojáci jsou rozmístěni mimo boj. Praporčík Pavel Hanák vysvětluje, že na tomto místě podstupuje se svou jednotkou stmelovací výcvik pro případné další nasazení v bojovém konfliktu. Vojáci spí v provizorních přístřešcích, vojenské přípravě se věnují i v noci. Jeden z nováčků mi ukazuje vybudovaný příbytek připomínající zvětšené vlaštovčí hnízdo. Spát se v něm ale dá. Praporčík Hanák dodává, že po větších zkušenostech vojáci staví přístřešky mnohem sofistikovanější.

Přesouváme se o kus dál, kde skupina vojáků trénuje taktickou přípravu. „Jde o činnost vojáka při nastřelení jednotky. Nováčci se seznamují s činností, se kterou se mohou potkat v misích,“ popisuje major Juppa. Vojáci se musí naučit zacházet se zbraní a orientaci v prostoru. Lukáš Hruška říká, že výcvik je zvládnutelný: „Je to vše o zvyku, sem tam se někteří nevyspí, ale jinak to jde. Největší potíže jsou s fyzickou kondicí, já osobně to zatím zvládám.“

O kus dál vjíždíme na další stanoviště výcviku. Z pozorovací věže, kde si právě předává službu dvojice nováčků, hledíme na tři velké stany, který poskytují jednotkám dočasný nocleh. Pár metrů před nimi je předsunuté pozorovací stanoviště. Službu v něm mají dvě mladé dívky. Jejich úkolem je zaujetí prostoru a jeho bedlivé pozorování. Zatím co jedna z vojáků střeží, druhá dobudovává stanoviště kopáním úkrytu. Příslušníci jednotky se mezitím věnují přesunům, střelbám a pohybu v zastavěném prostoru.

Dalším cílem naší cesty je srubový tábor. I sem přicházíme v době střídání stráží. Vítá nás nadrotmistr Aleš Camřla: „Na základně máme pevnou organizaci celodenní směny. Vjezd přísně střeží strážní hlídka, organizace střežení se týká autoparku, vnitřního patrolování základny, požární hlídky.“ Procházíme kolem dalšího předsunutého stanoviště, které nás předpisově zkontroluje. Ve volném prostoru nacvičují dvě jednotky. Věnují se taktické a zdravotní přípravě i vyžádání MEDVACu. Součástí výcviku je také komplexní přístup ke zraněnému. Na některých vojácích je viditelná únava.

Poslední z pracovišť s názvem „sektor“ už nestihneme navštívit, výcvik na něm mezitím skončil. Major Juppa mi alespoň tedy popisuje, jak na něm probíhá výcvik: „Úkolem je střežení určeného úseku hranice formou monitorování. Náplní práce vojáků, kteří jsou odříznuti od jednotky a jsou v improvizovaných polních podmínkách, je taktická, zdravotní, topografická a tělesná příprava. Vojáci zde zaujmají prostor formou tzv. trianglu. V noci provádí statické střežení hranice – každou noc někde jinde.“

Putování vojenským výcvikovým prostorem končíme stručným hodnocením letošní základní přípravy budoucích studentů Univerzity obrany: „Oproti minulým letům je menší úbytek těch, kteří to v průběhu výcviku vzdají. Letos jich z 353 bylo šestnáct. Oceňuji, že se nevykytl problém s tím, že by někdo odmítl plnit úkoly. Přístup nováčků je velmi dobrý. Stejně dobře dopadly i dílčí postupové zkoušky. Nedostatkem je však fyzická stránka příslušníků výcviku, to je však dlouhodobý problém,“ shrnuje major Juppa.

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Vojenská příprava součást studia na UO

Univerzita obrany je jedinečná tím, že se od ostatních vysokých škol v naší republice značně liší. Studenti, jež se rozhodli studovat na naší škole, nejsou jen vysokoškoláci, jsou to zejména vojáci, s čímž jsou spjaty určité povinnosti. Vojenská přísaha váže všechny vojáky k tomu, aby plnili své vojenské povinnosti a sloužili vlasti.

Každý vojenský student má svá práva a povinnosti. Bezplatně je ubytován na internátech, kde také využívá bezplatného internetu, během studia na Univerzitě obrany je vyplácen každému vojákovi plat, může využívat sportovní zařízení jako je např. posilovna apod. Za povinnosti se vojenskému studentovi kladou: dodržovat pracovní dobu, chodit v nařízené ústroji a zdokonalovat se v získaných dovednostech. A samozřejmě studovat.

Od Základní přípravy, která se stejně jako další části Důstojnického kurzu uskutečňuje ve Vyškově, jsou studentovi vojákovi vštěpována pravidla vojenské zdvořilosti a chování. Vojáci se zde naučí základy vojenské přípravy, která se rozvíjí v podmínkách Univerzity obrany, jako je nácvik na slavnostní pochod, nástupové a pochodové tvary, obraty na místě, příchody k nadřízenému či vystupování z tvaru. Pořadová příprava není jen součástí aplikačních kurzů, ale i nezbytnou součástí studia vojenských studentů Univerzity obrany. Proto má každá rota vyhrazen v týdnu čas, kdy ji může plně procvičovat. V našem případě hovoříme o pondělním odpoledni. Na zdokonalení studentů v pořadové přípravě se podílí školní prapor Univerzity obrany, jehož velitelem je pplk. Ing. Miloš Škoda.

Školní prapor se také podílí na různých akcích v rámci Armády České republiky, kde

je možné uplatnit návyky z pořadového výcviku: „Já osobně považuji pořadovou přípravu za prioritu fungování vojáka v armádě. Pořadová příprava nespočívá jenom v tom, že vojáci procvičují jednotlivé cviky dle Cvičebního řádu (Zákl-2) na nástupišti v daném čase, ale voják musí tzv. „pořadovost“, která se rovná vzornému vystupování a chování, dostat do sebe, být s ní ztotožněn a musí pořadovou přípravu vnímat jako činnost, kterou všichni vojáci uplatňují v každodenní praxi. Mám tím na mysli samotné jednání vojáka, které musí být v

souladu se základními předpisy. U Univerzity obrany, která vojáky připravuje a vychovává ve všech směrech, musí být pořadovost uplatňována více než kde jinde,“ říká zástupce velitele školního praporu pplk. Ing. Kamil Kovačovič.

Pro každého studenta-vojáka by mělo být ctí studovat na Univerzitě obrany a plnit úkoly vyplývající ze studijních a vojenských povinností. Mezi ně patří i zdokonalování se v tělesné zdatnosti.

**Text: četařka Jiřina Polcrová
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová**

Znění textu vojenské přísahy

*„Já, voják ozbrojených sil, vědom si svých občanských a vlasteneckých povinností, slavnostně prohlašuji, že budu věrný České republice.
Budu vojákem statečným a ukázněným a budu plnit ustanovení vojenských předpisů.
Svědomitě se budu učit ovládat vojenskou techniku a zbraně a připravovat se k obraně České republiky a bránit ji proti vnějšímu napadení.
Pro obranu vlasti jsem připraven nasadit i svůj život.
Tak přísahám!“*

Skvělá kondice automatický požadavek na vojáka

Požadavek na určitou vyšší fyzickou zdatnost u příslušníků AČR je neoddiskutovatelný. Péče o osobní fyzickou zdatnost je povinností každého vojáka a ukládá mu to přímo zákon (Zákon č. 221, § 48), Základní řád a Normativní výnos MO č. 12 z roku 2011, který nahradil již přežitý předpis Těl-1-1 z roku 1989.

Zkušenosti z činnosti příslušníků armády v zahraničí i doma stávají požadavek na vysokou fyzickou zdatnost na horní příčce ve vybavenostních požadavcích na vojáka. Ke sledování stavu je nastaveno několik kontrolních mechanismů, se kterými se setkávají i příslušníci Univerzity obrany.

V první řadě je to již tradiční výroční přezkoušení fyzické zdatnosti. V letošním roce došlo k určitým změnám, které se nedotkly ani ne tak provádění, jak zpřísnění norem u jednotlivých disciplín. K tomuto zpřísnění vedly neobjektivní výsledky minulých let, kdy téměř polovina vojáků byla hodnocena nejlepší známkou, což určitě neodpovídá realitě. Dalším důvodem bylo vyrovnaní hodnocení jednotlivých disciplín (v minulosti si zdatní plavci „naplavali“ a ženy „navisely“ obrovské množství bodů). Zatím zpracované výsledky tohoto přezkoušení za letošní rok potvrdily snížení počtu nejlepších hodnocení, v kategorii hodnocených známkou 2 a 3 je 61 % příslušníků Univerzity obrany. Stávající model hodnocení jednotlivých disciplín přinesl i jeden negativní výsledek – ztrátu motivace k dosažení maximálního výkonu,

mnoho vojáků se spokojuje s průměrem.

Novinkou pro příslušníky Univerzity obrany je bezesporu profesní přezkoušení, které bylo plošně zavedeno v letošním roce. Do tohoto přezkoušení jsou zařazeny disciplíny, které vycházejí z vojenské praxe a jsou stejné jak pro muže, tak pro ženy včetně norem. Profesní přezkoušení probíhá až do konce kalendářního roku, ale již teď můžeme konstatovat, že se setkala s kladným ohlasem a velmi pozitivní byl zejména přístup k pochodu na 15 km se zátěží, kdy došlo k naprostému „strhání“ nastavených norem. Studenti plnili toto přezkoušení v rámci aplikačních kurzů také bez vážných problémů.

Novinkou, a velkou neznámou pro naši školu, je plnění disciplín profesního minima, které absolvují některé jednotky AČR. Sem jsou zařazeny zejména dovednosti, které voják může použít ve své vojenské praxi jako například techniky boje zblízka, vybrané dovednosti z vojenského lezení, překonání vodní překážky, základy přežití, házení granátu atd. Pro nás je velmi povzbudivé konstatování odpovědných funkcionářů, že absolventi Univerzity obrany, kteří na funkcích velitelů připravují své vojáky, jsou v této oblasti metodicky, dovednostně a vědomostně velmi dobře připraveni a stejně dobře jsou schopni připravit své podřízené.

Vysoká fyzická zdatnost zůstane i nadále významným a automatickým požadavkem na vojáka. Bohužel se neustále potvrzuje trend provázející mladou generaci – dlouhodobý pokles kondice. Je to problém i našich studentů, kteří musejí to, co v mládí zanedbali, dohánět v průběhu studia. Armáda na svých požadavcích týkajících se kondice rozhodně nemůže slevit.

Text: plk. Mgr. Petr Hanák

Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Vítězný All Rounder 2011

5. ročník mezinárodní sportovní soutěže všestrannosti „All Rounder 2011“, který se konal ve dnech 4. až 7. 10. 2011 v Liptovském Mikuláši, přinesl další úspěch pro reprezentační družstvo Univerzity obrany.

Po absolvování šesti disciplín (překážková dráha, plavání ve vojenské ústroji, hod granátem, střelba, přespolní běh a rafting) obsadili sportovci z Univerzity obrany v silné konkurenci krásné 1. místo. Tento výsledek lze považovat za velký sportovní úspěch Univerzity obrany, gratulace a poděkování patří všem závodníkům za jejich výkon. Druhé místo obsadilo družstvo Vojenského oboru Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy a na třetím místě skončili domácí z Akademie ozbrojených sil.

Univerzitu obrany úspěšně reprezentovali studenti poručík Ing. Josef Časar, poručík Ing. Jan Bořil, poručík Ing. Přemysl Janů, rotmistr Bc. Miroslav Bednář, rotmis-

tr Bc. Petr Pokorný a rotmistr Bc. Antonín Růžička.

Text a foto: PaedDr. Zdenko Kvaka

Rok pod modrou vlajkou aneb kus života v kraťasech a pod moskytiérou

Patrola

Hlavním úkolem vojenských pozorovatelů je sběr a analýza informací. Z toho důvodu je styk s místními tradičními autoritami i běžnými lidmi dennodenní prací pozorovatele.

Milobové pracují v malých pěti až sedmičlenných, striktně multinárodních neozbrojených teamech, rozestých stovky kilometrů od sebe. Záběr pracovní náplně je velmi široký – od monitoringu aktivit různých skupin rebelů terorizujících místní obyvatelstvo, vyšetřování etnicky motivovaných brutálních vražd a znásilnění přes humanitární záležitosti, mezi které kupříkladu patří sledování zdravotní situace ve svěřené oblasti nebo asistence při organizaci potravinové pomoci, až po faktické neformální suplování výkonu orgánů statní správy a samosprávy, které mnohdy nefungují nebo jsou zkorumpované.

Veškeré získané informace se denně odesílají (pokud spojení funguje) do sídla vedení mise a odtud pak do centrály OSN v New Yorku. Ne nadarmo jsou vojenští pozorovatelé označováni jako oči a uši Rady bezpečnosti, protože na základě jejich reportů přijímá tento nejdůležitější orgán Spojených národů své rezoluce.

Pinga, náš team site, je v mnoha ohledech jedinečný. Je ze všech, v té době existujících teamů v provincii Severní Kivu, umístěn nejhlouběji v džungli. Pozemní komunikace (dá-li se to tak vůbec nazvat) se k běžnému zásobování příliš nehodí a proto transport většiny materiálu, zejména pak potravin a pitné vody, probíhá vzduchem. Dlužno však podotknout, že nás – Milobů se zásobování potravinami až na pitnou vodu stejně netýká, protože dle regulí máme být soběstační. A tu nám stejně navzdory nároku dopravují v podstatě na základě náhodných rozhodnutí. To sebou přináší problémy, které v Evropě neznáme. Přestože je vody všude dokola dost, my máme žízeň. Voda je totiž nepitná, skrývá nezanedbatelné zdravotní riziko. Situace se

výrazně zhoršuje v okamžiku, kdy vypuká epidemie cholery. Ale o tom jindy.

Setkání s náčelníkem Kailenghe

Na první patrolu vyrazím s kolegy hned následující den po svém přiletu na team site. Jelikož však „cesty“ jsou zde ve stavu, kdy použití tohoto výrazu ne vždy odráží význam tohoto slova, jak jej chápeme u nás doma, je akční rádius našich terénních aut výrazně omezen na několik málo kilometrů kolem vesnice. Přesto vyrazíme na patrolu. Do přibližně 5 km vzdáleného Kailenghe dorazíme za více než hodinu. Přivítání je docela přátelské, odevšad se seběhnou vesničané, zejména pak děti. My za neustálého mávání na všechny strany pokračujeme k chýši náčelníka. Máme štěstí, protože je přítomen a právě jedná s radou starších. Jakmile zjistí, že přicházíme, přerušují jednání a náčelník nás okamžitě zve dovnitř, kde dostáváme čestná místa. Samotné jednání je do určité míry rituál, mající některá pevná pravidla. Základním pravidlem je, že se zásadně jedná s nevyšší místní autoritou, tedy zpravidla

náčelníkem. Na začátku se musíme samozřejmě představit a prvních pár minut setkání je třeba věnovat zcela banálním, nekonfliktním tématům. Teprve posléze je možné přistoupit k choulostivější agendě. To ovšem nejde vždy a proto je nezbytné dodržovat pravidla vyjednávání, včetně úvodního, na první pohled „zbytečného tlachání“. Právě v jeho průběhu se opatrně zjišťuje nálada a ochota „protiřechníka“ spolupracovat. V tomto případě probíhá vše bez problémů. Dozvídáme se nejen, jaký počet obyvatel ve vesnici žije, nýbrž i citlivé informace o pohybu, počtu a výzbroji rebelů v blízkosti osady. Náčelník nás rovněž seznámí s problémy vesničanů a osloví se žádostí o pomoc při jejich řešení. Naše možnosti jsou však velmi omezené a proto se držíme železné zásady – za žádnou cenu nic planě neslibovat. Je to skutečně velmi důležité pravidlo, které bohužel ne všichni pozorovatelé dodržují. To pak přináší značné nepřijemnosti, neboť jedním místní rozhodně netrpí, a to špatnou paměť na sliby. Slyšel jsem nejednou o případech, kdy laxní přístup dle motto – slibem nezarmoutíš – vedl vesničany ke změně přátelského postoje k UN a v některých případech mající i tragické důsledky. Já se však této zásady držím, byť je to někdy skutečně velmi obtížné.

Pomalou se loučíme, s povolením náčelníka děláme několik fotek na památku a vyrážíme na náš team site. Doma ještě jednou získané informace prodiskutujeme nad mapou, zasadíme do kontextu s jinými informacemi a nakonec v podobě denního reportu odesíláme dlouhovlnným rádiem na velení do Gomy.

S ohledem na konfiguraci terénu (naš team site se nalézá na úpatí jednoho z velmi vysokých kopců lemujících ostře zařezané údolí, v němž Pinga leží) a stavu techniky, spojení často po řadu dnů nefunguje. Technici přilétají ještě méně ochotně, a častěji, než dodávky pitné vody. Jak zjišťuji, stává se, že spojení někdy nemáme i více než týden a nikomu nechybíme. Raději nedomýšlím, co bychom dělali, pokud byl někdo z nás vážně zraněn nebo uštknut hadem, tedy události, kdy hraji roli minutu, maximálně několik málo hodin...

Po stopách rebelů

Nejdelší a nejzajímavější patroly podnikáme zhruba měsíc po té první. Cílem je vesnice ležící hluboko v džungli, na území pod kontrolou rebelů, údajně přibližně 15 km vzdálená. Jediným způsobem, jak se tam dostat, je po vlastních nohou. Podle kusých zpráv by se měli v oblasti množit incidenty mezi místními a rebely. S ohledem na vzdálenost cíle a riziko, jdeme jen dva pozorovatelé – Jossy a já – a dva tlumočníci. Chránit nás má jedna ozbrojená četa Jihoafríčanů.

Vyrážíme hned zrána, protože ve skutečnosti nevíme, jak je vesnice daleko a jaká bude cesta. Před námi oblast ještě nikdo z UN ne navštívil.

V kempu Jihoafríčanů si letmo všímám, že téměř nikdo z nich si na rozdíl od nás nebere nejen nic k jídlu, ale hlavně žádnou pitnou vodu. Říkám si, že to jsou Afričani a tedy ví, co dělají. Později se však ukáže, že opak je pravdou. Já nesu neprůstřelnou vestu, batoh a vysí-

lačku, kterou se budu moci dovolat jen veliteli doprovodné čety, ne dál.

Cesta se ukáže jako velmi náročná. Téměř celou cestu se brouzdáme bahnem, do prudkého kopce a vzápětí sešup dolů. A tak pořád dokola. Pozvolna postupujeme úzkou stezkou, kterou vyšlapali vesničané. Po obou stranách lemuje cestičku vysoká zelená stěna neprostupné dungle. Na Jihoafríčanech začíná být po pár kilometrech patrné, že to nebude žádná procházka. Všechnu svou vodu dávám vojákům, sám se napiji až po návratu.

Opuštěná vesnice

Přicházíme do první vesnice. Domy jsou opuštěné, z poloviny zarostlé vegetací. Láme si hlavu proč tomu tak je. Kvůli rebelům, nebo je v tom něco jiného? Vzápětí na mě volá jeden z tlumočnicků, ať rychle přijdu za ním, jelikož našel něco zajímavého. Poté, co k němu dorazím, mi ukazuje na zemi nápis, vyškrabaný klacíkem. Se zájmem i trochou napětí čekáme na překlad. Podle všeho nápis vyškraabali právě odešli obyvatelé. Překlad zní záhadně a mrazivě. Nápis je varováním všem kolemjdoucím před záhadnou nemocí končící šílenstvím, která má podle sdělení původ v okolní půdě a přenáší se chůzí (stykem) po ní. Pravděpodobně se jedná o nějakého parazita, který se do těla hostitele dostává z půdy přes chodidla. Přestože máme poměrně kvalitní obuv, která by měla být zárukou bezpečí, po zhruba půl hodině, kterou věnujeme nezbytné dokumentaci, místo opouštíme a pokračujeme dále do hlouby pralesa.

Náročná cesta

Máme před sebou ještě více jak polovinu cesty do cíle patroly. Navzdory tomu, že postupujeme vpřed pod relativní ochranou vegetace, neboť slunce tady na samém rovníku má nesmírnou sílu, jsme všichni do poslední nitky promočení potem, jelikož pod zeleným baldachýnem je dusno k zalknutí. Jak by také ne, když tu vládne téměř 100% relativní vlh-

kost. Zhruba v polovině cesty vpřed mi velitel Jihoafríčanů oznamuje, že už nemohou dál. Sám jsem překvapen, jak dobře podmínky pochodu zvládám, byť mám stejnou zátěž jako oni. Po krátkém rozmyšlení se s Jossym rozhodujeme pokračovat a pokusit se s tlumočníky dosáhnout cíle. Přidávají se čtyři Jihoafríčané, ostatní na nás počkají na místě. Vyrážíme. Vegetace houstne, poslední kilometry se prodíráme po úpatí mohutné hory, podél strmého zarostlého srázu. Potkáme i nějakého vesničana, kterého se ptáme, jak je to ještě daleko. Prý už ne moc. Mám možnost si na vlastní kůži ověřit, jak velmi relativní je chápání pojmu vzdálenosti a času. Nám to přišlo jako věčnost, než jsme dosáhli cíle.

Další opuštěná vesnice?

Konečně se prales rozestupuje a my vcházíme na náhorní plošinu, kterou ze všech stran svírá džungle. Před sebou vidíme domky, z nich většinu dobývá vegetace zpět. Obydlené jsou pouze dvě polorozpadlé chýše, ve kterých nacházíme dva páry starých vesničanů. Nemáme příliš času, neboť je před námi ještě zpáteční cesta. Ve zhruba tři čtvrtě hodinovém rozhovoru se dozvídáme, že všichni, kteří mohli, už utekli. Důvodem je přítomnost rebelů, majících své velitelské nedaleko odsud a kteří dokonce uvažovali zřídit jej přímo ve vesnici. Počet případů drancování, vražd a znásilňování by tak ještě dramaticky vrostl. Děkujeme za cenné informace, loučíme se a vydáváme se zpět. S ohledem na míru vyčerpání je cesta ještě náročnější. Beru jednomu z Jihoafríčanů jeho zbraň, abych mu ulehčil. V polovině cesty potkáváme zbytek čety a do kempu dorazíme až před západem slunce.

Teprve až s odstupem několika dnů se od lidí na trhu v Pinze dozvídáme, že téměř po celou dobu měli rebelové naši čtveřici na mušce. Měli jsme hodně štěstí. Děkuji za to pánubohu.

Pokračování příště

Text a foto: plk. Ing. Josef Novotný, Ph.D.

Na Univerzitě byly zahájeny kariérové kurzy

Do Kurzu vyšších důstojníků bylo vysláno 36 účastníků, kterými jsou příslušníci většiny hlavních velitelství AČR, jak z Velitelství společných sil, Velitelství sil podpory, Vojenské policie, ale i ze sekcí MO – Sekce rozvoje druhů sil a Sekce plánování sil a dalších složek.

Náplní kurzu je rozšířit znalosti a vědomosti posluchačů, u kterých se předpokládá zařazení do funkcí na operačním stupni a poskytnout jim příležitost k osvojení si nejmodernějších poznatků a postupů z mnoha odvětví ozbrojených sil, s nimiž se do podrobnosti měli málokdy možnost setkat.

Posluchače kurzu na akademické půdě přivítal prorektor pro rozvoj plukovník prof.

Ing. Bohuslav Příkryl, Ph.D., který ve svém vystoupení vyzdvihl význam vzdělávání vojenských profesionálů v průběhu jejich kariéry a zdůraznil požadavky, které musí absolventi kariérových kurzů po jejich absolvování naplňovat. Současně všem posluchačům popřál do studia hodně úspěchů a odhodlání.

V následujícím vystoupení prorektor pro vnější vztahy plukovník Ing. Jaroslav Průcha, Ph.D., seznámil posluchače s historií, strukturou a posláním Univerzity obrany a představil jim možnosti, které škola nabízí k uspokojení nejen studijních potřeb, ale i z hlediska využití volného času.

Vedoucí Katedry celoživotního vzdělávání Ing. Pavel Žůna, MSS., se zabýval problemati-

ku konceptu kariérových kurzů, objasnil aktuální změny a vize, včetně dopadů, které mohou působit na studenty kurzů. V závěrečném vystoupení vedoucí vědecký pracovník Katedry celoživotního vzdělávání podplukovník gšt. Ing. Ivo Pikner, Ph.D., seznámil posluchače s místem a úlohou katedry v rámci Fakulty ekonomiky a managementu a současně představil vedoucí skupin katedry a pedagogické vedoucí, kteří se budou podílet na zabezpečení přednáškové činnosti a organizačních stránek průběhu kariérových kurzů.

Text: Ing. Ján Spišák, pplk. Ing. Miroslav Krčmář
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Text: Ing. Ján Spišák, pplk. Ing. Miroslav Krčmář
Foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Slavnostní zahájení 24. kurzu Generálního štábu

V prostorách Univerzity obrany v Brně proběhlo dne 7. září 2011 slavnostní zahájení

24. kurzu Generálního štábu za přítomnosti gestora kurzu, 1. zástupce náčelníka Generálního štábu AČR brigádního generála Ing. Miroslava Žižky.

Zahájení se dále účastnili hlavní funkcionáři Univerzity obrany, Fakulty ekonomiky a managementu, Katedry celoživotního vzdělávání a posluchači kurzu.

Generál Miroslav Žižka ve svém úvodním

proslovu k posluchačům kurzu zdůraznil, že na vojáky jsou kladeny neustále vyšší nároky na jejich profesní a vzdělanostní úroveň, kdy jejich osobní projev navenek má zásadní vliv na vytváření povědomí o roli Univerzity obrany ve společnosti. Poznamenal, že neexistence kariérodního řádu znemožňuje u příslušníků vrcholového managementu AČR – vyšších důstojníků prolínání teorie a praxe, protože nedochází k rotaci na jednotlivých velitelských, štábních a akademických funkcích. V závěru svého vystoupení generál Žižka připomněl, že doba studia je pro účastníky kurzu nejen otázkou vysoké odpovědnosti ke studiu, ale i jednou z mála příležitostí, kterou mohou studenti věnovat růstu svých osobních a odborných kvalit,

znalostí, vědomostí, ale i aspektům budování a udržování osobních a neformálních vztahů.

V následujícím vystoupení vedoucí Katedry celoživotního vzdělávání Ing. Pavel Žůna, MSS., prezentoval svůj pohled na význam symbiózy výchovy, výcviku a vzdělávání v procesu osobního růstu vojenských profesionálů.

Na slavnostní zahájení 24. kurzu Generálního štábu přijal pozvání rovněž náměstek hejtmana Jihomoravského kraje Mgr. Ivo Polák, který v druhé části programu prezentoval vize, priority a cíle rozvoje Jihomoravského kraje.

Odbornou přípravu posluchačů v Kurzu Generálního štábu garantuje Katedra celoživotního vzdělávání Fakulty ekonomiky a managementu UO v rámci programů celoživotního vzdělávání vyšších důstojníků.

Prestížní Kurz Generálního štábu, který budou letos navštěvovat čtyři vybraní důstojníci české armády, poskytuje nejvyšší vojenské vzdělání v České republice. Určen je pro důstojníky k přípravě na funkce se stanovenou hodnotou plukovník, resp. brigádní generál. Jeho cílem je připravit vysoce kvalifikované důstojníky – vrcholové manažery se všeobecným rozhledem, tvůrčím myšlením, analytickými schopnostmi a dovednostmi, včetně schopnosti rozhodovat a orientovat se v současném společensko-politickém, vojensko-ekonomickém a vojenském dění ve státě i v rámci mezinárodního prostředí.

Text: Ing. Ján Spišák
Foto: Mgr. Marek Žižlavský

Letecká show na hradeckém nebi

Na 18. ročník mezinárodních leteckých dnů známých pod zkratkou CIAF (Czech International Air Fest) v Hradci Králové se první zářijový víkend slétlo šedesát letadel a vrtulníků ze třinácti zemí. Svoji mistrovskou třídu zde opět potvrdili piloti z předváděcího týmu vzdušných sil Armády České republiky. Letecké show se zúčastnila také Univerzita obrany.

Kbely, Bratislava, Hradec Králové, Brno a opět Hradec Králové. Na těchto letištích se uskutečnily jednotlivé ročníky CIAF. Z počátečního Armádního leteckého dne (1991) se během následujících sedmnácti roků stala prestižní letecká show, těšící se značnému zájmu jak laické, tak odborné veřejnosti. „Armáda České republiky se zde prezentovala v maximální možné míře. Vzdušné síly se představily jak při zahajovacím průletu, tak v sólových ukázkách proudové a vrtulníkové techniky. Kromě toho byla k vidění nejmodernější pozemní technika, včetně bojových vozidel používaných Armádou ČR v zahraničních misích,“ uvedl armádní generál Vlastimil Pícek, náčelník Generálního štábu AČR.

Organizátoři akce připravili po oba víkendové dny šestihodinový letový program s dvaceti akrobatickými ukázkami jak vojenských, tak civilních strojů. S největším diváckým ohlaselem se setkala skupinová slétanost francouzského týmu Breitling Jet Teamu, lotyšského Baltic Bees Jet Teamu a polské akrobatické skupiny Bialo-Czerwone Iskry.

V mezinárodní konkurenci se ale prosadili také čeští vojenští piloti, a to nadporučík Ivo Kardoš s podzvukovým bitevníkem L-159 ALCA, kapitán Marcel Kica s bitevním vrtulníkem Mi-24/35, podplukovník Petr Kratochvíl a kapitán Petr Šafařík na vrtulníku W-3A Sokol, jakož i transportní vrtulníky Mi-17 a Mi-171 při seskocích armádních výsadkářů. Pomyslnou třešničkou na dortu byla mistrovská pilotáž kapitána Michala Daňka s víceúčelovým nadzvukovým letounem JAS-39C Gripen. V této souvislosti zaznělo ze strany početné novinářské obce mnoho dotazů na další existenci gripenu ve výzbroji Armády ČR.

„Na jednání vlády České republiky připravujeme materiál o ochraně vzdušného prostoru ČR,“ konstatoval ministr obrany Alexandr Vondra a dodal: „Ten bude počítat s uchováním schopnosti nadzvukového letectva. Rozhodně ale budeme chtít vybírat tuto budoucí schopnost v nějakém soutěžním prostředí. Předpokládám, že konečně stanovisko zazní do konce tohoto roku.“

Leteckou show na královéhradeckém letišti si vychutnaly desetitisíce návštěvníků. Celkově se na hradeckém nebi vystříдалo 72 kusů letadel a vrtulníků. Další, téměř tři desítky letounů, si mohli návštěvníci prohlédnout na statické ukázkce. Do programu byly zakomponovány ukázky moderní vojenské techniky, která se střídala s akrobatickými skupinami, jednotlivci a historickými letouny. Většina návštěvníků ocenila možnost být velmi blízko letounů a to jak těch na statické ukázkce, tak letounům, které okolo diváků pojížděly před,

nebo po svých vystoupeních.

S nabídkou studijních oborů jednotlivých fakult, podmínkami přijímacího řízení, průběhem studia a uplatněním absolventů návštěvníky leteckých dnů seznámili příslušníci Univerzity obrany. Samozřejmostí bylo poskytnutí pomoci zájemcům při výběru vhodného oboru jak u vojenského, tak i civilního studia. Své role informátorů se velmi dobrým způsobem zhostili poručíci Josef Časar a Michal Štefaňák z Fakulty vojenských technologií UO. Svoji profesionalitu projeví i při návratu z přehlídky CIAF 2011 do brněnské posádky, kdy odhodlaně pomáhali do příjezdu hasičů při vyprošťování zraněné osádky havarovaného vozidla Škoda favorit před obcí Holice. Po čelním nárazu zůstaly ve vozidle tři zaklíněné dospělé osoby a hrozilo vzplanutí automobilu.

**Text: Pavel Lang, Pavel Pazdera
Foto: Pavel Pazdera**

Letmý dotek majora Dejmal s Arktidou

Ledová divočina Špicberků je navzdory své klimatické nehostinnosti a tvrdým přírodním podmínkám pro mnohé velkým lákadlem. Ročně sem přijíždějí nejenom vědci a badatelé, ale stále častěji i turisté z celého světa hledající dobrodružství a adrenalin. Osud sem zavál také majora RNDr. Karla Dejmal, Ph.D. z Katedry vojenské geografie a meteorologie Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany. Bádáním zde trávil čas od 14. srpna do 9. září letošního roku.

Jeho úkolem bylo řešit projekty, na nichž pracuje se svou katedrou, týkající se dohlednosti a rozlišitelnosti objektů a hydrologických záležitostí. Garantem expedice je Centrum polární ekologie, které je součástí Katedry biologie ekosystémů Přírodovědecké fakulty Jihočeské

univerzity v Českých Budějovicích. Posláním centra je poskytování pravidelné vysokoškolské výuky Polární ekologie a přidružených oborů.

Hned po svém přiletu na ostrov, do městečka Longyarbyen, musel Karel Dejmal absolvovat školení a speciální střelby, aby se dokázal ochránit proti ledním medvědům. O důležitosti této přípravy nebylo pochybností – týden před jeho přiletím stálo řádění medvěda jeden lidský život. Skupina pěti Britů, která v noci tábořila ve stanech, nerespektovala pravidla a nehlídkovala. Nebezpečné zvíře je překvapilo ve spánku, jednoho zabilo a čtyři zranilo. „Všichni místní žili touto tragickou událostí a náš příjezd byl tím pochopitelně poznamenán,“ vypráví major Dejmal, který pochopil, že ostražitost bude nevyhnutná.

Jeho další cesta vedla pak na základnu, kterou byla lovecká chata v blízkosti bývalého ruského městečka Pyramiden. „Sedesátikilometrovou vzdáleností z Longyarbyenu jsme zdolávali loď šest hodin! Loď různě zajížděla, nakládala a vykládala, a tak cesta byla nekončící,“ přemítá major. V přístavu na něj čekal kolega Jan Kavan z Jihočeské univerzity, a protože byly nějaké potíže s člunem, v cestě pokračovali pěšky. Po čtyřech kilometrech chůze s těžkým nákladem na zádech dorazili k chatě, která se stala jejich přechodným domovem. Následovalo uvítání s osádkou, večere, seznámení s denním řádem a hurá na kutě!

Následující dny trávil meteorolog major Dejmal v terénu. Zaměřoval místní potoky a jezera a měřil tyče na ledovcích monitorujících jejich odtávání a pohyb. Fotoграфoval vybrané objekty při různých povětrnostních podmínkách, obcházel meteorologické stanice a kontroloval, jak pracují. Věnoval se také meteorologickým pozorováním oblačnosti, dohlednosti a výskytu srážek. Počasí bylo během jeho pobytu

ze začátku příjemné – jasno a teplota kolem 15 stupňů, později přibývalo oblačnosti a přeháněk. I proto musel plánovanou cestu na jeden z blízkých ledovců odložit. Fascinoval ho polární den, který po dvou týdnech končil. Přesto byly dny stále neobvykle dlouhé a v noci nebyla pořádná tma ale šero. „Největším zážitkem však bylo, když k pobřeží jednou kolem půlnoci připlulo devět bílých velryb! Skočili jsme do člunu a plavali s nimi asi tři kilometry. Bylo mi líto, že se mi skrze šero nepodařilo zachytit lepší snímky,“ vzpomíná major Dejmal.

Život na základně byl jinak docela osamělý, za dobu špicberského pobytu jich zde při postupném střídání pobývalo od tří do šesti. Malá komunita si musela připravovat jídlo, zajišťovat palivo a topit. Pro dříví se chodilo do zálivu, které tady bylo naplaveno ze Sibíře a pak se sušilo v jejich příbytku. Voda byla k máni v blízkém potoce a sloužila jak k pití, tak k veškeré hygieně a byla prý hodně ledová.

Život bez civilizačních vlivů je tady klidnější. Žádné spojení se světem, žádný internet, žádný mobil ani televize nebo rádio. „Vnímám jsem to jako relax. Doma bez toho člověk nevydrží, ale tady čas plyne úplně jinak,“ uvažuje major Dejmal. Jedinou vymožeností byla vysílačka fungující v okruhu čtyř kilometrů a satelitní telefon pro krajní případ nouze.

Vzpomínky na drsné Špicberky jsou ještě čerstvé, a protože se meteorolog z Univerzity obrany v současnosti věnuje zpracováním nasbíraných dat, jsou o to živější. Zůstala mu zkušenost, kdy se nevládnost podnebí severských ostrovů vyžadující lidskou ostražitost snoubí se směsicí nezapomenutelných obrazů. Ale to by už bylo na další povídání.

**Text: Mgr. Zdeňka Dubová
Foto: mjr. RNDr. Karel Dejmal, Ph.D.**

Univerzita obrany na Dnech NATO 2011

Oba dny největší letecko-armádně-bezpečnostní akce ve střední Evropě se odehrály ve znamení slunečního počasí, které přilákalo na letiště Leoše Janáčka v Ostravě-Mošnově rekordních 225 000 návštěvníků. Letošního 11. ročníku, který v sobotu 24. září 2011 dopoledne slavnostně zahájil ministr obrany Alexandr Vondra, se aktivně účastnila také Univerzita obrany.

V doslova nabitém programu měli lidé možnost spatřit statické ukázky techniky a výzbroje zúčastněných složek a více než 14 hodin pozemních a leteckých dynamických ukázek, které prezentovaly veřejnosti širokou škálu prostředků, jimiž disponuje Česká republika a její spojenci na poli zajišťování bezpečnosti. K vidění bylo 246 kusů nejrůznější techniky, z toho necelých 90 kusů techniky letecké.

K největším lákadlům letošní show zcela jednoznačně patřil americký strategický bombardovací letoun B-52H Stratofortress, který byl neustále v obležení návštěvníků. Mezi diváčky velmi atraktivní patřilo vystoupení turecké akrobatické skupiny Turkish Stars. Osmičlenná formace letounů Northrop NF-5A/B Freedom Fighter předváděla na nebi za bouřlivých ovací dechberoucí křeace a v jednu chvíli na obloze vykouzila i obří srdce. Efektní byly i ukázky vysvobození rukojmí z letadla nebo zadržení pašeráků s mohutnými explozemi v podání české a německé celní zásahové jednotky. Tepelnou vlnu z výbuchu mohli pocítit na vlastní kůži i samotní diváci.

Návštěvníci se tak mohli seznámit se třemi letouny, které se v dohledné době mohou utkat v soutěži o vyzbrojení našeho letectva. Jedná se o stávající typ JAS-39 Gripen, který představili naši a maďarští letci, Eurofighter 2000 Typhoon, které přiletěly z Německa, Itálie a Rakouska a F-16 Fighting Falcon z výzbroje letectev Norska a Nizozemska. Za nej-

větší exotiku lze označit návštěvu izraelských letců se dvěma bojovými letouny F-15D Baz a jedním transportním C-130 Hercules. Jeden z F-15 měl za sebou opakované bojové nasazení, což dokládala označení sestřelů na jeho přídí.

Na Dnech NATO 2011 se podílelo několik stovek vojáků české armády, kteří prezentovali pozemní a leteckou techniku z výzbroje AČR. V dynamických ukázkách se například představil modernizovaný tank T-72 M4CZ, kolový obrněný transportér Pandur 2, nová vozidla Dingo a Iveco, víceúčelový bojový letoun JAS-39 Gripen nebo lehký bitevník L-159/T1.

Z hlediska naší armády je třeba zdůraznit dva akty. V první řadě provedl ministr obrany dekorování praporu 71. mechanizovaného praporu z Hranic stuhou. Ve druhém případě se jednalo o oficiální přistoupení naší republiky k programu AWACS. Zde vystoupili Air Commodore Andy Fryer, zástupce velitele vzdušných sil včasné výstrahy NAEW a Gilbert W. Mace, předseda alianční organizace NAPMO.

Dnů NATO v Ostravě se pravidelně účastní také Univerzita obrany, která letos prezentovala možnosti studia na univerzitě, výcvik boje zblízka MUSADO MCS a jeden vyví-

jený robotický systém. Celkem osm ukázek boje zblízka proběhlo v podání studentů UO pod vedením instruktora MUSADO Tomáše Novohradského (Centrum tělesné výchovy a sportu UO) a sklídily velký úspěch u diváků. Zajímavý prostředek, a to robot DMRK představili příslušníci Katedry vojenského managementu a taktiky Fakulty ekonomiky a managementu UO major Jan Mazal a doktorandka Ivana Mokrá. Jde o dálkově řízený monitor pro mapování úrovně radioaktivní kontaminace řešený ve spolupráci s VF Černá Hora, a.s., která se zabývá radiačním měřením a ochranou obyvatelstva.

Katedra vojenského managementu a taktiky FEM spolupracuje s Ústavem automatizace a měřicí techniky Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií Vysokého učení technického v Brně a společné aktivity představily i na Dnech NATO. Ústav automatizace a měřicí techniky VUT prezentoval robotické systémy Scorpio a Orpheus-AC.

Více informací z této akce najdete na adrese <http://www.dny-nato.cz>

Text a foto: Pavel Pazdera

Univerzita obrany se představila na Dnu vědců

V sobotu 17. září 2011 se Univerzita obrany zúčastnila třetího ročníku Dne vědců, který již tradičně pořádalo Turistické informační centrum města Brna. Letošní vědecký jarmark brněnských vysokých škol a Akademie věd ČR se konal od 10 do 18 hodin na parkovišti v brněnské ulici Veselá. Dnem vědců začal Festival vědy s Jihomoravskou plynárenskou, a.s., zaměřený na popularizaci přírodních věd. Týdenní festival byl zakončen 23. 9. 2011 Nocí vědců, kterou za pomoci Evropské unie pořádala Mendelova univerzita v Brně, Masarykova univerzita a Vysoké učení technické v Brně.

Univerzita obrany návštěvníkům představila některé svoje aktivity z oblasti vědecko-výzkumné činnosti. Příslušníci Katedry zbraní a munice prezentovali ukázky optických měření rychlých dějů. Diváci se zájmem shlédli ve zpomalených záběrech funkční cyklus ručních zbraní české armády při výstřelu, deformace kolejničky při průjezdu vlnku, změny polohy zbraně a střelce při výstřelu nebo měření úniků tepla z nezaizolovaných budov.

Tradičnímu zájmu se těšil zátěžový test na bicyklovém ergometru CATEY 1600 řízeném počítačem, který prezentovali pracovníci Centra tělesné výchovy a sportu UO.

Studenti všeobecné medicíny Fakulty

vojenského zdravotnictví Univerzity obrany přijeli na Den vědců s ukázkou resuscitace základních životních funkcí. Jejich dvě výborně provedené ukázky základních pravidel při záchraně života na pódiu vždy přilákaly do stánku školy řadu zájemců, kteří si chtěli na trenažéru AmbuMan vyzkoušet svoje schopnosti poskytnutí první pomoci. Jak uvedla studentka střední školy Radka Nováková, která si přišla první pomoc zkusit: „Řada lidí si myslí, že teoreticky zásady první pomoci ovládá, ale v případě jejich použití si pak už nejsou moc jisti.“

Největší zájem návštěvníků stánku Univerzity obrany byl o simulátor střelby z pistole Beretta. Ať se jednalo o děti, dospívající

mládež nebo dospělé, všichni trpělivě čekali ve frontě, až na ně dojde řada. Nejlepšího výsledku s počtem 48 bodů z 50 možných dosáhla studentka druhého ročníku střední školy, která organizátorům sdělila, že v budoucnu možná bude uvažovat o studiu na Univerzitě obrany.

Prezentace Univerzity obrany na Dnu vědců přiblížila naši školu široké veřejnosti a současně seznámila zájemce o studium s nabídkou studijních oborů, podmínkami přijímacího řízení, průběhem studia i uplatněním budoucích absolventů.

Text a foto: pplk. RSDr. Vladimír Šidla, CSc.

Nová monografie o systému MATLAB®

V červenci 2011 vyšla v nakladatelství Tribun EU, s.r.o., nová monografie s názvem „MATLAB: Průvodce začínajícího uživatele“. Je v pořadí pátou knihou, jejímž jsem autorem nebo spoluautorem. V knize jsou shrnuty mé dlouholeté zkušenosti s publikační činností a samozřejmě také s MATLAB, který používáme na Katedře elektrotechniky ve výuce a v rámci vědecké práce.

Do poměrně malého objemu 87 stran se podařilo vměstnat nebyvale mnoho informací. Kniha je určena pro úplného začátečníka, resp. příležitostného uživatele. Pozornost je věnována prostředí systému, základům práce s vektory, maticemi a dalšími datovými typy, práci s 2-D a 3-D grafikou a základům programování vlastních aplikací s podporou grafického uživatelského rozhraní (GUI).

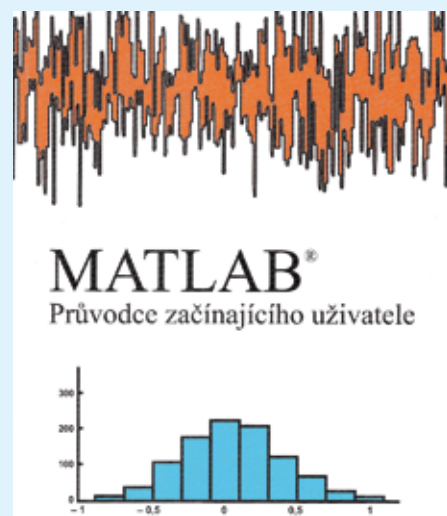
Každá kapitola je protkána spoustou praktických příkladů, komentářů a především pře-

hledným seznamem použitých a doporučených příkazů a funkcí.

Ambicí knihy je stát se praktickou příručkou při práci s MATLAB a to jak pro studenty, tak učitele a další zájemce. Hlavním motem knihy je tvrzení: pochopí-li čtenář-uživatel princip, může dále pracovat relativně samostatně. Kniha je dostupná přes internet: www.knihovnicka.cz s možností vyzvednutí v městě Brně. Stejná firma vydala také mou předchozí knihu s názvem „MATLAB: Začínáme se systémy“, kterou jsem avizoval v červnovém vydání Listů Univerzity obrany.

MATLAB® je registrovanou ochrannou známkou společnosti The MathWorks, Inc. Podrobnější informace o mých knihách naleznete v příštím čísle Listů UO.

Text a foto: doc. Ing. Karel Zaplatílek, Ph.D.,
Katedra elektrotechniky

Středoškoláci se utkali v soutěži O pohár rektora UO

Univerzita obrany připravila již třetí ročník dovednostně-vědomostní soutěže pro studenty středních škol, která proběhla ve středu 21. září 2011 ve sportovním areálu v Brně-Pisárkách. V soutěži O pohár rektora Univerzity obrany se utkalo třináct tříčlenných družstev z dvanácti středních škol a gymnázií Jihomoravského kraje.

Vlastní závod zahájil ředitel Centra tělesné výchovy a sportu Univerzity obrany plukovník Mgr. Petr Hanák, který přivítal přítomné studenty a výchovné poradce středních škol a soutěžícím popřál dobré sportovní výkony. Poté si jednotlivá družstva vylosovala ze slameného klobouku pořadí, ve kterém startovala v branném závodě.

Jeho první část zahrnovala zrychlený přesun členitým terénem v okolí stadionu o délce 6,5 km, kde na soutěžící čekaly vědomostní disciplíny, které představovaly test ze základních znalostí matematiky a fyziky a ze všeobecného přehledu. Součástí běhu terénem byla také orientace podle mapy a buzoly.

Po překonání náročné trati následovaly dovednostní disciplíny. Tři hody granátem na cíl, střelba ze vzduchovky na terč a překonání klasické vojenské překážkové dráhy. Nejvíce zábavy si středoškoláci užili ve štafetovém závodě na koloběžkách, v němž někteří předvedli slušné výkony. Víc námahy a zručnosti vyžadovala další z disciplín, a sice lanové aktivity, při nichž soutěžící překonávali vzdálenosti mezi několika stromy po zavěšených laních a

síti. Poslední vědomostní disciplínou byl test z reálií Velké Británie a Irsku v anglickém jazyce. Po soutěži studenti ochutnali pravý vojenský guláš, který si skutečně pochvalovali.

Závěrečnou tečkou dalšího ročníku závodu středoškoláků O pohár rektora Univerzity obrany bylo slavnostní předávání pohárů a medailí nejúspěšnějším soutěžním týmům. Vyhlášení výsledků se zúčastnil zástupce rektora Univerzity obrany a velitel posádky Brno plukovník gšt. Ing. Josef Trojan. V dovednostně-vědomostní soutěži zvítězilo družstvo Gymnázia Hustopeče, na druhém místě skončili studenti ze Sportovního gymnázia Brno a třetí příčku obsadilo družstvo z Gymnázia Vyškov.

Text: Dr. Pavel Pazdera

Foto: autor a Mgr. Marek Žižlavský

Družstvo UO vyhrálo na střelecké soutěži o „Pohár Marie Ljalkové“

Dne 1. října 2011 se na střelnici AWIW Brno v Horních Heršpicích uskutečnil 3. ročník střelecké soutěže o „Pohár Marie Ljalkové“ a memoriálu „Padlých hrdinů za svobodu republiky a demokracii“. Univerzitu obrany reprezentovalo družstvo ve složení pplk. Ing. Petr Eisenhammer, rtm. Vladimír Zralý a Mgr. Radek Nedoma.

Soutěž byla rozdělena do kategorií jednotlivců a družstev. V kategorii jednotlivců si každý z družstva náhodně vybral stav ke střelbě, ve které byly pistole značek 9 mm Grand power K-100, Walter P99, Heckler Koch USP a Sig Sauer P226, střílelo se 3 rány nástřel + 10 ran vstoje na 25 metrů, na terč 135/P (nekrytá ležící figura s kruhy). V kategorii družstev se střílelo z pistole 9 mm Grand power K-100,

každý člen družstva měl 5 ran a postupně se ve střelbě vystřídali do jednoho terče 135/P (nekrytá ležící figura s kruhy).

Vyhodnocení proběhlo hned po dostřelení posledního družstva v prostorách střelnice. V kategorii jednotlivců se nám moc nedařilo a tak Mgr. Nedoma spolu s pplk. Ing. Eisenhammerem obsadili shodně 4. místo a rtm. Zralý 8. místo. Tím se nám nepodařilo obhájit loňské vítězství a získání putovního poháru, který získal Mgr. Nedoma. Vše jsme ale napravili v kate-

gorii družstev, kde jsme v konkurenci dalších 13 družstev zvítězili.

Text a foto: rtm. Vladimír Zralý

Poručíci z Univerzity obrany pomáhali při těžké nehodě

Na 18. ročník mezinárodních leteckých dnů CIAF, který se konal v Hradci Králové první zářijový víkend hned tak nezapomenou poručíci Josef Časar a Michal Štefaňák z Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany. Nejen že byli svědky velkolepé letecké show, ale bohužel také tragické události. Při návratu do brněnské posádky narazili před obcí Holice na stojící kolonu. Způsobila ji nehoda dvou aut – většího vozu Volkswagen Sharan a Škody Favorit. Posádka Volkswagenu, která ji pravděpodobně zavinila, byla v pořádku. Hůře na tom byli tři pasažéři Favoritu.

„Na místo čelné srážky jsme přiběhli jako třetí. Před námi starší pán, který zřejmě povolal záchranku a zkušený motorkář, který se ujal velení. Jako prvního jsme vyprostili řidiče s otevřenou zlomeninou nohy, který byl v šoku. Poté jsme vytáhli spolujezdce zezadu s těžkým poraněním hlavy, přičemž jsme museli vypáčit dveře. Ten v nemocnici později bohužel zraněním podlehl. Nejkomplikovanější bylo vyproštění dívky na sedadle spolujezdce, která navzdory pomoci záchranářů nehodu nepřežila,“ popisuje poručík Josef Časar.

„Udivilo mne, že tady stálo tolik aut, ale

na pomoc přišla pouze hrstka lidí,“ přemítá poručík Michal Štefaňák, který považuje za samozřejmé, že spolu se svým kolegou přispěchali k záchraně. Mluvčí Krajského ředitelství Policie ČR Pardubického kraje nadporučice Eva Maturová si pomoci studentů Univerzity obrany všimla: „Mohu potvrdit, že na místě nehody poskytovali dva muži v uniformách pomoc. Setrvali tam až do místa příjezdu policie, se kterou pak spolupracovali.“

Svým zásahem oba poručíci ulehčili práci i hasičům, kteří pak nemuseli rozřezávat auto k vyproštění zraněných. Poručík Josef

Časar má za sebou zdravotnický kurz a zkušenosti ze závodu Winter Survival, na němž bylo nutné zvládnout modelové situace poskytnutí první pomoci při zranění. To se mu v tomto okamžiku hodilo, věděl například, jak uchopit raněného.

„Pomyslel jsem si, jaké riziko bere na sebe každý řidič, jenž usedá do auta. I když jezdí podle předpisů, nikdy neví, kdo může udělat chybu,“ uvažuje poručík Štefaňák a dodává: „Opatrnosti zřejmě nikdy nezbývá.“

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Festival svobody proti totalitě „Moje 20. století“

„Moje 20. století“ je název prvního ročníku brněnského festivalu svobody proti totalitě. Známa kavárna Trojka na Dominikánské ulici je tak od září do listopadu dějištěm několika programů nabitých hudebníky, divadly, umělci a zejména přítomnosti pamětníků dvou totalitních režimů.

Prioritou festivalu je vytvořit v Brně svého druhu výjimečné prostředí, v němž dochází k setkávání s mimořádnými osobnostmi společenského a veřejného života, k poznání moderních dějin a k prohloubení demokratických hodnot v kombinaci s divadelním představením, hudbou či výstavou. To vše umístěné do kavárenského prostředí v centru Brna.

Pro návštěvníky jsou připraveny čtyři na sebe navazující programy, jejichž cílem je zprostředkovat zejména mladé generaci naše moderní dějiny a upozornit na význam a hodnotu svobody. Mezi hosty festivalu tak

Ivan „Magor“ Jirous

nebudou chybět režisérka Olga Sommerová, spisovatel Ivan „Magor“ Jirous, Dáša Vokatá, evangelický farář Štěpán Hájek, Pavel Friedl, Emil Boček nebo Zdeněk Křivka. Můžeme se proto těšit na množství hodnotných životních příběhů s doprovodným programem, který obsáhne jak složku různých hudebních žánrů, tak také složku divadelní (divadlo Líšeň, divadlo Kufr), nebude nouze ani o zajímavý obrazový materiál.

Zahajovací večer proběhl 26. září 2011 v kavárně Trojka. Za přítomnosti Olgy Sommerové a jejího dokumentu s názvem „Moje 20. století“ byl tak odstartován cyklus besed. Každá z nich bude obsahovat prostor pro vzájemnou diskusi a postřehy návštěvníků. Pro další informace a programy besed sledujte nově zřízené internetové stránky www.moje20stoleti.cz, kde jsou k nalezení veškeré potřebné údaje.

Text: Michal Doležal

Konference OPOTŘEBENÍ, SPOLEHLIVOST, DIAGNOSTIKA

Ve dnech 4. a 5. října 2011 se na Fakultě vojenských technologií Univerzity obrany uskutečnila již tradiční mezinárodní vědecká konference OPOTŘEBENÍ, SPOLEHLIVOST, DIAGNOSTIKA 2011. Zabývala se teoretickými aspekty uvedených oblastí a také jejich důsledky v praxi, se zaměřením na strojírenství, elektroniku, průmysl a vojenství.

V pěkných prostorech klubu Univerzity obrany se sešlo téměř padesát účastníků ze čtyř zemí, a to ze Slovenské republiky, Polska, Litvy a České republiky.

Konference byla zahájena dvěma vyzvanými přednáškami významných odborníků prof. Ing. Petera Demeče, CSc., z Technické univerzity v Košicích na téma „Virtuální modelování ve strojírenství“ a prof. Ing. Jana Macka, DrSc., z Českého vysokého učení technického v Praze, který přinesl přednášku na téma „Budoucnost pohonných jednotek pro mobilní techniku“. Obě přednášky byly velmi inspirativní a po nich účastníci diskutovali s autory zejména o budoucím rozvoji v těchto oblastech.

Po vyzvaných přednáškách pokračovala konference standardními vystoupeními jednotlivých přednášejících. Lze konstatovat, že většina autorů představila velmi kvalitní výsledky vlastní vědecké a výzkumné práce, výsledky práce svých pracovišť, fakult, univerzit, ústavů a firem. Mateřskou univerzitu nezahabli ani přednášející z Katedry bojových a speciálních vozidel pplk. doc. Ing. David Vališ,

Ph.D., pplk. doc. Ing. Štefan Čorňák, Dr., pplk. doc. Ing. Jan Furch, Ph.D., doc. Ing. Jiří Štátný, CSc., kpt. Ing. Vlastimil Neumann, Ph.D., kpt. Ing. Josef Glos a rovněž letošní absolvent por. Ing. Ondřej Razým.

Druhý den pokračoval dokončením prezentací zbylých přednášek a hlavně ukázkami vybraných pracovišť a laboratoří Katedry bojových a speciálních vozidel. Největšímu zájmu se těšily laboratoře elektrické speciální výzbroje, provozu, diagnostiky, oprav a zejména laboratoř budovaná v mezinárodní spolupráci několika českých a zahraničních univerzit, která se zabývá výzkumem chování řidiče při řízení a možnostmi diagnostiky únavy řidiče.

Při závěrečném hodnocení konference přednášející, garant konference, vědecký výbor konference i další účastníci vyjadřovali spokojenost s kvalitou i organizací konference, s tím, že byla navázána nová spolupráce s odborníky, ale i osobní přátelství. Zcela konkrétním výstupem konference je příprava společného projektu s Fakultou speciální techniky Trenčínské univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíně a vydání vybraných, nejvyšších přednášek z konference ve formě monografie.

Text: prof. Ing. Jiří. Stodola, DrSc.

Foto: doc. Ing. Jiří Štátný, CSc.

My, členové Klubu vojenských důchodců při Univerzitě obrany, jsme měli opět po roce příležitost zúčastnit se slavnostního vyřazení absolventů naší vojenské vysoké školy. (Proběhlo 29. července 2011 - pozn. redakce). Po představení čestných hostů moderátor akce

Neopakovatelný zážitek

připomněl, že slavnostní akt vyřazení absolventů se koná jen několik dní poté, kdy školu postihla smutná událost - úmrtí studenta bakalářského studia nadrotmistra Jiřího Víka, a to krátce před složením státních závěrečných zkoušek. Památku zesnulého studenta poté uctili všichni přítomní minutou ticha.

Stali jsme se tak svědky dojemného pietního aktu, který nás hluboce citově zasáhl a vyvolal těžko popsatelný emocionální prožitek. Úctu řadovému studentovi projevil poslanci a senátoři Parlamentu ČR, čelní představitelé rezortu Ministerstva obrany, rektor-velitel UO, nejvyšší funkcionáři Generálního štábu AČR, příslušníci obrany a zástupci zahraničních armád, představitelé orgánů veřejné správy, generalita AČR, členové akademické obce,

jakož i rodinní příslušníci novopečených absolventů. Vojenské pocty vzdávali zesnulému studentovi vojáci čestné jednotky, praporečníci u státní vlajky i bojového praporu Univerzity obrany, spolu s vyrovnanými řadami jeho kamarádů, absolventů. Ztichlým prostorem nastupišťe zněly tklivé tóny vojenské večerky v mistrovském podání trubače vojenské hudby z Olomouce.

Velení školy, organizátoři ceremoniálu slavnostního vyřazení a Univerzita obrany jako celek posunuli tímto momentem latku mravnosti, úcty k člověku a přirozené lidské slušnosti na takovou výši, která bývá v dnešním životě zaznamenána jen málokdy. Do krátkého časového úseku bylo koncentrováno mnoho citových podnětů a neopakovatelných myšlenkových inspirací. Příslušníci Univerzity obrany naplnili svým postojem k památce svého kolegy a spolupracovníka nadčasové poselství klasika, které zní: „Vezměte na vědomí, že úmrtí každé lidské bytosti vždy znamená újmu celého lidského rodu“.

My, bývalí a věkově starší příslušníci Univerzity obrany a jejich předchůdkyň jsme přesvědčeni, že popisovaný pietní akt, kterého jsme byli vděčnými svědky a účastníky, poskytl názorný příklad vojenské etiky a lidské mravnosti v praxi. Šlo o důkaz, že armáda nemusí být a není oddělenou institucí. Nezbyvá, než si přát, aby si mladí absolventi UO vzali tento příklad k srdci a inspirovali se jím ve své manažerské a výchovné práci po celou dobu vojenské kariéry.

Členové Klubu vojenských důchodců

Ilustrační foto

Vysoká vojenská škola v Brně slaví šedesátku Stěhování do Brna

Jak bylo uvedeno v minulém čísle, my posluchači Vojenské inženýrské akademie (VIA) v Praze jsme zprávu o zřízení Vojenské technické akademie v Brně přijali s velkou radostí a také s očekáváním, že naše vojenské vzdělávání dostane novou tvář a formu. Po návratu ze soustředění ve VVP nám bylo oznámeno, že do Brna budou převedeni posluchači prvních tří ročníků, kteří dosud studovali na ČVUT. Studenti čtvrtého ročníku a ti, kterým do dokončení studia zbývala jen státní závěrečná zkouška, měli k dokončení vysokoškolského studia zůstat v Praze.

Pochopitelně měli v Praze pokračovat ve studiu i vojenští právníci. S tímto druhem studia se v Brně nepočítalo.

Intenzivně jsme se připravovali na přesun do Brna. Ten proběhl nočním železničním transportem na přelomu srpna a září 1951. Během něj jsme intenzivně studovali základní vojenské předpisy. Bylo nám totiž oznámeno, že ihned po příjezdu do Brna budeme skládat zkoušky na velitele čet a družstev. V zásadě my, kteří jsme již měli za sebou dva roky služby v armádě, jsme měli skládat zkoušky na velitele čet a ostatní na velitele družstev. Zkoušky proběhly během prvního dne našeho pobytu v Brně na tehdejší vojenském cvičišti, které se rozkládalo za objekty kasáren Černá pole od nynější ulice Bieblova až k prostoru, kde je současné sídliště Lesná. Zahrnovaly nejen znalost řádů a předpisů, ale také pořadovou přípravu a základy bojové přípravy.

Po těchto zkouškách již následovalo naše zařazení na jednotlivé fakulty VTA. V té době již byla základní organizace Vojenské technické akademie hotová a mohli jsme se rozhodovat, o kterou fakultu bychom měli zájem. Náčelníkem VTA byl tehdy generál Bohumír Lomský, bývalý příslušník československého armádního sboru v SSSR. Všechny nás jednotlivě přijal a pohovořil s námi o tom, na které fakultě bychom chtěli studovat. Na výběr byly tehdy fakulty: dělostřelecká, tanková, letecká, ženijní, spojovací a chemická (později vznikla i fakulta železniční). Na každé této fakultě se zřizovaly tři studijní obory: velitelský, velitelsko-technický a vojensko-průmyslový. Velitelský byl určen pro výchovu velitelů (vysokoškolské vzdělání tam měli získat důstojníci, kteří již jako velitelé sloužili u vojenských útvarů), velitelsko-technický pro výchovu inženýrů pro armádu. Absolventi těchto dvou oborů se tedy měli stát vojáky z povolání. Vzhledem k našemu předchozímu studiu pro nás přicházel v

úvalu obor velitelsko-technický. Třetí, vojensko-průmyslový obor měl za úkol vychovávat inženýry pro zbrojní průmysl. Do tohoto oboru měli přijít studenti, kteří dosud studovali na civilních vysokých školách, i když také z nich někteří projevíli zájem o službu v armádě a byli tedy zařazeni do velitelsko-technického oboru. Pokud jde o vojensko-průmyslový obor je třeba uvést, že i tito posluchači nosili po celou dobu studia vojenské stejnokroje, ale po ukončení studia na VTA odcházeli do civilu s tím, že měli pobytem na VTA odslouženou povinnou základní vojenskou službu.

Po výše uvedeném pohovoru s generálem Lomským jsme byli zařazeni na jednotlivé fakulty a na základě provedených zkoušek na velitele čet a družstev jsme byli povýšeni do nejvyšších poddůstojnických hodností – staršínů a rotných. Nám, kteří jsme se stali staršími, bylo současně oznámeno, že bude podán návrh na naše povýšení na podporučíky. Naše zařazení na jednotlivé fakulty bylo přípravou na nástup nových studentů z civilních vysokých škol, kteří měli nastoupit na VTA ve druhé polovině září a my jsme jim měli dělat instruktory. Do té doby nám byla udělena řádná dovolená, z které jsme se vrátili před nástupem „nováčků“.

Označení posluchače Vojenské technické akademie na nárameníku

(mezi bílým „věčkem“ a knoflíkem bylo umístěno označení poddůstojnické hodnosti příčnými pásky na zeleném stejnokroji a pásky červenými na modrém stejnokroji – letecká fakulta – pásky černými)

Na závěr tohoto pokračování vzpomínek je třeba se zmínit o způsobu náboru posluchačů VTA z civilních vysokých škol. Všude na technických vysokých školách probíhaly pohovory pracovníků vojenských správ s cílem získat dostatek posluchačů VTA. Podobně probíhal i nábor posluchačů do prvního ročníku z řad maturantů středních škol. Ve druhé polovině září 1951 nastoupili na VTA posluchači z civilu. My, kteří jsme se vrátili krátce předtím z dovolené, jsme jim v počátcích jejich vojenského života dělali instruktory a také vlastně jakési pomocníky v jejich seznamování se službou v armádě. V té době již byla v podstatě celá struktura VTA po stránce provozní, personální i dislokační vytvořena, takže bylo vše připraveno k tomu, aby v říjnu mohla být zahájena výuka. K získání představy o náročnosti této činnosti je třeba připomenout, že kromě přípravy výuky ve všech specializacích na fakultách musela vzniknout i velitelská organizační struktura zahrnující kromě již existující základní organizace velení fakult také velení jednotlivým oborům na fakultách. Velice náročná byla hospodářská stránka těchto příprav. Pro několik tisíc posluchačů, kteří měli na VTA nastoupit bylo třeba zajistit stejnokroje (a jejich příslušenství), ubytování a stravování.

Je logické, že největší přísun byl z řad studentů Vysoké školy technické Dr. Edvarda Beneše v Brně, protože tato škola byla zřízením VTA zrušena a VTA se vytvářela na jejím základě. Poměrně značný přísun posluchačů však byl i z řad studentů ostatních technických vysokých škol a z řad maturantů.

Pokračování příště

Text a foto: Lubomír Popelínský

Co nabízí výstaviště v listopadu a prosinci

Bicykly a dárky

Titulkem se dá shrnout dění na výstavišti v listopadu a prosinci 2011. Rámec dění od 10. do 13. 11. vytváří Mezinárodní sportovní veletrh Sport Life. Předvede sportovní vybavení od turistiky, horolezectví a zimních sportů po fitness, rehabilitaci, raketové, včetně oblečení a obuvi. Součástí doprovodného programu je 9. ročník Mezinárodního festivalu outdoorových filmů s tematikou sportovních, dobrodružných, adrenalinových a cestopisných filmů. Letošní ročník uvede 110 filmů ze 16 zemí světa. Proběhnou i besedy s významnými osobnostmi z outdoorového a cestovatelského světa: jachtařem a legendárním mořeplavcem žijícím v USA Richardem Konkolským, německým horolezcem Berndem Zanglerem, nebo etnografem a cestovatelem Miloslavem Stinglem.

Souběžně probíhají veletrhy Bike Brno, Boat Brno a Caravaning Brno. Bike Brno nabídne jízdní kola, včetně závodních, dále příslušenství, oblečení a obuv pro cyklistiku. Cyklistika v naší zemi má impozantní tradici. Začal ji Ján Kollár předchůdcem kola draisinou. Vynalezl ji 1820 baron Drais, byla poháněna odrazem nohou a básník na ní jezdil za milovanou Mínou. Svůj dopravní prostředek oslavil ve sbírce Slávy dcera verši: „Abych pak běh zrychlil kroku svého a si času při tom uspořil, koupil jsem si stroj, který utvořil v Manheimě Drais roku přítomného. Jest to vůz, kůň, pěchour spolu, trého prospěchu vtíp tu v jedno zatvořil, aby člověk i noh nemořil i se vyhnul smrti pádu zlého.“ Básník přirovnává draisinu ke koni a armáda sázela na koně. Následovník draisiny – bicykl vyprovokoval koncem 19. století armádní závod mezi koněm a bicyklem. Jelo se z Vídně do Berlína a závodili důstojníci rakousko-uherské a německé armády. K velkému údivu zvítězil bicykl. Výsledkem byl vznik cyklistických jednotek a jejich působení, nejenom v obou světových válkách, ale i na konci 20. století, kdy švýcarská mi-

lice byla vybavena horskými koly. Dnes se jezdí na kole i kolem světa jako manželé Françoise a Claude Hervéovi, kteří v 80. a 90. letech minulého století strávili na cyklo-pouti po světě celých čtrnáct let. Účastní se v doprovodném programu festivalu Cyklocestování. Na stánku firmy 4Ever bude vše o veletrhu EUROBIKE ve Friedrichshafenu a jak tam naplánovat cestu. Elektrokola budou mít svou testovací dráhu a lze očekávat, že se znovu objeví renomovaní výrobci jako Apache, Merida, Superior, Kelly's, Dema, Specialized, Pells i celokarbonová kola Fury od GT a vysoce výkonná horská kola od Kony.

Vánoční trhy koncentrují 9. až 12. 12. prodej dárkových předmětů ve škále od textilu, oděvů, kosmetiky a hraček po bižuterii, interiérové doplňky, knihy, sportovní potřeby a elektroniku. Remeslnický jarmark předvede košíkářství, hrnčířství, výrobu kovových šperků, zpracování kůže a malbu na hedvábí. Moravský vánoční trh nabídne zabijačkové speciality a včelí trh nabídne své produkty i s ukázkami práce včelařů. Součástí trhů bude bohatý vánoční program sestavený z folkloru i z vystoupení mediálně známých umělců. Dětský koutek, kam rodiče budou moci umístit děti, bude mít dětský doprovodný program.

Dr. Vít Pospíšil**Lístky na veletrh**

Studenti, uvedené veletrhy můžete zdarma navštívit; jak? Nejpozději 7 dní před zahájením veletrhu (pozdější objednávky nebudou vyřízeny) si musíte u paní **Jarmily Kluckové** (Kounicova 65, kancelář 112 ve 3. – rektorském – patře), telefonicky na **442732** anebo e-mailem na adresu **jarmila.kluckova@unob.cz** – což doporučujeme – objednat jmenovitě potřebný počet vstupenek. Nezapomeňte uvést hodnost, učební skupinu a kdo si lístky přijde vyzvednout (jeden vyzvedávající maximálně 10 lístků nebo pro jednu učební skupinu).

Tip na výlet do okolí Brna

Ojedinělá památka

Podivuhodná stavba v malebné krajině a v dokonalé pozici. Tak hodnotí odborníci pozdně gotický kostel svaté Kateřiny v Šebrově. K vidění jsou kamenná ostění oken, portálů, kamenný sanktuář a klenební žebra. Z malířské výzdoby tu jsou malované konsekrační kříže a restaurovaná malba na kamenných žebrech. Nápisy na zdech jsou psány rudkou a jsou dokladem utrakvistické minulosti kostela, kdy byl kostel pozdně goticky přestavěn jako síňové trojlodí. Tato stavební fáze snad pochází z

roku 1469 od mistra Pavla, stavitele kostela v Bořitově a Lelekovicích. Investoři byli Dobeš a Beneš Černoohorští z Boskovic, majitelé Nového Hradu u Adamova. Točité kamenné schodiště na kruchtě a klenební kamenné nosníky bývalé předsíně před západní částí, jsou pozůstatky starší stavební fáze, o jejímž datování je možno se dohadovat. Leccos by mohl naznačovat pohled od kostela na Starý Hrad u Adamova. Návštěvník pojedje městskou dopravou od Semilassa na Vranov a pod kostelem po zelené značce dojde po 2 a půl kilometru do sv. Kateřiny.

/vp/

Kam za kulturou

✓ **Janáčkovovo divadlo** uvede v premiéře (18. 11.) jeden z nejslavnějších baletů 19. století klasický repertoárový kus Giselle. Autor předlohy německý básník Heinrich Heine vytvořil příběh o dívkách, které ze zrazené lásky umřely ještě před svatbou a nyní nemohou nalézt v hrobě klid. Chopil se ho Théophile Gautier, velký teoretik romantického divadla a melodickou hudbu, vytvořil Adophe Charles Adam.

✓ **V Redutě** začíná (4. 11.) divadelní festival Redfest premiérou věhlasného Valmonta, dle románu v dopisech francouzského důstojníka z konce 18. století Choderlo de Laclose v divadelní úpravě Daniela Špinara. Divák zná několik filmových úprav včetně režie Miloše Formana. Zatím žádný tvůrce nepřistoupil k autorovi z hlediska jeho profese – pevnostního inženýra. Klíč k osobnosti i dílu Choderlo de Laclose tkví v jeho citátu: „Ženy se dobývají jako pevnosti a vše je dovoleno.“ K tomu podotýká autor tohoto kulturního přehledu – dobývání pevností 18. a 19. století byla velmi krvavá záležitost, srovnatelná se zákopovou válkou 1914 až 1918, postihovala jen menší počet lidí.

✓ **Městské divadlo** na Hudební scéně premiéruje (16. 11.) romantický muzikál Jekyll a Hyde. Podle novely Roberta L. Stevensona ho upravili skladatel Frank Wildhorn a libretista Leslie Bricuss pro newyorskou Broadway kde slavil úspěch. Městské divadlo tak pokračuje ve výpravných projektech s cílem bavit diváka.

✓ **Divadlo Husa na provázku** uvádí (11. 11.) premiéru nové hry Milana Uhdeho a Miloše Štědrone Leoš aneb Tvá nejvěrnější o Leoši Janáčkově. Vystoupí Janáček, chlapec, mladý muž a zralý člověk i šest žen, jež ho okouzlovaly. Lze jen očekávat, zda autoři naváží na své úspěšné provázkovské inscenace z doby největší slávy tohoto divadla před desítkami let.

✓ **Brněnská Filharmonie** uvede (6. 12.) v Besedním domě předvánoční hudbu pražských kostelů. Staré mistry uvede soubor Collegium Marianum se sólisty.

✓ Agentura Appassionata pokračuje ve své exkluzivní dramaturgii koncertem souboru specializovaného na hudbu uplynulých staletí Ensemble Damian. V **katedrále na Petrově** provedou (28. 12.) v jevištní úpravě v dobových kostýmech nejpůsobivější skladby mistrů baroka.

Dr. Vít Pospíšil

Univerzita obrany si připomněla odkaz svatého Václava

Odkaz svatého Václava, knížete a patrona české země, od jehož násilné smrti uplynulo 1076 let, si o den dříve – v úterý 27. září 2011 připomněla Univerzita obrany na svém slavnostním shromáždění ke Dni české státnosti. Jako státní svátek je dvacáté osmé září v našem kalendáři vyznačeno červeně již jedenáctým rokem.

Za vedení školy se shromáždění zúčastnil zástupce rektora Univerzity obrany plukovník gšt. Ing. Josef Trojan, děkan Fakulty ekonomiky a managementu UO plukovník Ing. Vladan Holcner, Ph.D., proděkan Fakulty vojenských technologií UO plukovník doc. Ing. Miloš Andrlé, CSc., přítomni byli také zástupci partnerských občanských sdružení, příslušníci školy a studenti.

Plukovník gšt. Josef Trojan ve svém slavnostním projevu připomněl historickou úlohu svatého Václava, který se stal symbolem naší suverenity a svobody. Jeho postava vyniká svým duchovním obsahem natolik, že přerostla rámec církve a stala se symbolem celého národa a státu. „K počtě sv. Václava bylo v českých zemích vybudováno a vysvěceno množství křesťanských chrámů a kostelů a úctu k tomuto světcovi projevuje i moderní doba,“ uvedl zástupce rektora.

Historický význam hlavního patrona české země přiblížil přítomným také zajímavý dokument České televize scénáristky a režisérky Angeliky Hanauerové Odkaz svatého Václava.

Zamyšlení nad tím, jak by mohlo slavnostní Dne české státnosti inspirovat příslušníky armády, se ve svém vystoupení věnoval kaplan Univerzity obrany kapitán Mgr. Jan Pacner. Ten apeloval zejména na adresu vojáků z povolání, kterým mimo jiné připomněl důležitost pozitivního, ne však lacině různého pohledu na národní a státní dějiny. Ve svém vystoupení například uvedl: „Den české státnosti by se nás, občanských zaměstnanců i vojáků z povolání, měl dotýkat zvlášť, vždyť jsme státní zaměstnanci, na uniformě nosíme vlaječku, symbol státu, a vztah ke státu i činnost pro něj je v centru našeho pracovního života.“

Slavnostní shromáždění ke Dni české státnosti bylo také příležitostí k vyjádření pochvaly poručíkům Josefu Časarovi a Michalu Štefaňákovi z Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany. Ti při svém návratu z leteckých dnů CIAF, který se konal v Hradci Králové první zářijový víkend, narazili při cestě do Brna před obcí Holice na automobilovou nehodu. Oba pomáhali při vyprošťování těžce raněných a ulehčili tak práci hasičům, kteří k nehodě dojeli posléze. (Blíže o tom na str. 24.)

Text a foto: Mgr. Zdeňka Dubová

Brno očima výtvarníka: Kounicův palác

Seznámíme se teď s druhou zajímavou budovou na Žerotínově (dříve Raduitově) náměstí, která má sem obrácený i hlavní vchod, z dnešního náměstí Moravského vede vchod postranní. Budova je mohutná, s půdorysem pětiúhelníku a s prostorným dvorem uprostřed. V poměrně nedávné minulosti sloužila jako studentská menza a pokud mě paměť neklame, našly v ní útočiště i ordinace lékařů – zejména dětských, neboť tu byla dětská lékařská pohotovostní služba. Kounicův palác byl postaven ve 2. polovině 19. stol. podle projektu Karla Exnera ve stylu novorenesančním, a to Josefem Arnoldem. Ale na počátku byly Kounicové.

Český šlechtický rod Kouniců je doložen již od 12. stol. Jeho prvním známým příslušníkem byl Sezima, tehdy ve službách královny Judity Durinské, druhé manželky knížete Vladislava II., který jako první z českých knížat získal královský titul dědičně. Královna Judita, údajně žena velmi krásná, moudrá a oblíbená, matka Přemysla I. a Vladislava III., je však známá zejména jako zakladatelka tzv. „Juditi-

na mostu“ (1167), který byl prvním pražským mostem přes Vltavu a „předchůdcem“ mostu Karlova. Od r. 1642 se rod Kouniců stal rodem hrabčím a vymezily se v něm dvě větve, česká a moravská. Po r. 1897 se v důsledku úmrtí české statky dostaly do rukou Kouniců moravských, a to jejich nejmladšímu členu – hraběti Václavu Kounicovi (1848 – 1913), českému politikovi a mecenáši – synu vlastenky Eleonory Voračické z Paběnic. V roce 1877 uzavřel sňatek s tehdy velmi oblíbenou českou herečkou Josefínou Čermákovou z Prahy. Stal se tak i švagrem hudebního skladatele Ant. Dvořáka, který se v r. 1873 oženil s Josefíninou sestrou Annou. Václav hrabě z Kounic se aktivně účastnil politického života v zemi a působil i v několika významných funkcích. V politice byl přívržencem

reformního křídla, neboť mu nebyly lhostejné sociální problémy společnosti. Za to si vysloužil přezdívku „rudý hrabě“. Politika jej však neuspokojovala, a proto z ní odešel a věnoval se podnikům kulturním a humánním.

**Text: Mgr. Jarmila Rejnušová
Kresba: Mgr. Oldřich Rejnuš**

Soutěžní křížovka o čepici!

Vyluštěnou tajenku zašlete do 23. listopadu 2011.

Písemně na adresu: Univerzita obrany,
Redakce Listů UO, Kounicova 65, 662 10 Brno.

Rovněž ji můžete zaslat e-mailem na adresu:
listy@unob.cz

Dva výherce odměníme věcnou cenou.

Výherci z č. 6 jsou Pavel Cápál a Branislav Dubec.

**Šance
pro dva čtenáře**

	JENOM nář.	3	ŘÍMSKY 499	DOBŘÍ NÁPOJ	BARVENÍ TEXTILU	BLOK	OSOBNÍ ZÁJMENO	ZN. VOLT- AMPÉRU	1	HUSITA
ODSTRA- NOVAT										
ZÁVADNÁ										
OTEC kniž.			MRAVO- KÁRCE DĚTSKÁ ZBRAN					INIC. PREZ. BENEŠE OZVĚNY kniž.		
MINISTER. ŽIVOTNÍHO PROSTŘE- DÍ zkr.				ZNAČKA TELLURU TROPICKÉ ŠILENSTVÍ			RUS. UKAZ. ZÁJMENO ZKR. VENTIL. ROZVODU			
	ITALSKÁ REKA ROSTLINA SE ŽLUTÝ- MI KVĚTY				SILNĚJŠÍ TYČ PLOD STROMU					
NA ONO MÍSTO zast.						CITOSL. KONEJŠENÍ VÝKVĚT				
MAKOVÝ MOUČNÍK								CELNÍ KÓD ITALIE ŘÍMSKY 2		
ZNAČKA ABTESLY			OKOLO kniž. DVOJICE				OBEC U KOMÁRNA POPĚVEK			
SPOJOVACÍ SOUČÁST				CECILIE dom. ZKR. NORM. INST. V USA					HŘMOTIT	KONZER- VOVAT KOUREM
	CITOSL. VESELOSTI	ŽENSKÉ JMÉNO AFR. KMEN V ETIOPII						TY něm. PSÍ PLEMENO		
POTUPA					MAROCKÁ JEDN. OBJ. ZN. SKART. STROJŮ					
PŘÍKAZ DOSTIH. TRENÉRA						STARO- ŘEKOVÉ BÝV. KÓD JIŽ. JEMENU				
2										
NÁŠ HUDEBNÍ SKLADATEL				PODNIK V ADAMOVĚ						ALMUD ORDRE ARSI YD

Vždycky jsem toužil poznat krásnou a duchaplnou ženu. A podařilo se ti to? Ano, ...

90 let po odjezdu posledního lodního transportu

Za legionáři na Dálný východ

Po stopách bojů československých legionářů ujel s kolegou právníkem více než 40 000 kilometrů. Spolu navštívili Francii, Belgii, Ukrajinu a Rusko. (JUDr. Jan Kux dále projel Slovensko a Polsko.) Použili především vlak, ostatně to u železničářů, zabývajícími se na pracovišti právem, není nic neobvyklého. Oba jsou navíc i vystudovaní historici. Tedy ideální badatelská a expediční dvojice se stejným zájmem o konkrétní dějnotvorné i státotvorné téma. Dále na cestách využili autobusy, maršrutky (minibusy), taxíky, lodě ale především vlastní nohy, které zdolaly stovky kilometrů. Svému zájmu věnovali tři roky, po sobě jdoucí, celé své osobní dovolené.

To již samo o sobě svědčí o tom, že sokolská myšlenka, i sám Sokol, jako předchůdce vzniku myšlenky legionářské, je zcela upoutaly. Expedice do nitra minulého století s akcentem na léta 1914 – 1920 vyvrcholila dne 2. 9. 2010, kdy oba nadšenci daleko na východě vztyčili prapory ve výroční den – v den odjezdu posledního lodního transportu z Vladivostoku. Ten totiž přepravil naše poslední válečné legionáře z Vladivostoku do Evropy a mnohé až po šesti letech, konečně domů! V tento den zde byly i oslavy konce druhé světové války.

„Když jsme přešli obrovskými oblouky nádherné hřebeny Karpat, zpozorněli jsme. To byl kraj, který jsme již v minulé expedici prošli. Zborov, Kalinivka, Ozerná, Kyjev, Bachmač ... kolem vlaku ubíhalo ukrajinské, pak ruské území. Do Moskvy jsme přijeli 25. srpna 2010 ráno. Cílem bylo zdolání transsibiřské magistraly tam i zpět. Nultý kilometr v Moskvě, který je vyznačený přímo na peróně Jaroslavského nádraží, nás provokoval i fascinoval. I v Rusku se v mezidobí roku, kdy jsme zde byli poprvé, zdražovalo. V roce 2008 bylo metro za 19 a dnes je za 26 rublů, přesto je to méně než u nás.

Rubl byl v této době asi za 70 haléřů. Nádražní haly přímo vybízejí k odpočinku, jsou čisté a bufety k občerstvení jsou všude, takže pasažéři nemusí ani do města. I pivo podražilo. Přesto kolega Vít Dorin nelenil a do Moskvy vyrazil. Jsme totiž na expedici a ne na dovolené. Na našem velvyslanectví o tom, že by byla někde nějaká pamětní deska, nevěděli nic. Ani nás to nepřekvapilo. Úředníci!

Vlak R2 vyjel ve 21.25 hod. včas. Naším domovem se stal na šest dnů známý rychlík Rossia.

Spolu s námi jedou dva studenti, avšak jen do Kirova. Tedy do rána. Pak přistoupil strojvedoucí Sergej se svým pomocníkem Ivanem. Ten pořád spal nebo někde kouřil. Jeli s námi tři dny. Sergej nám vyprávěl o organizaci železnice v Rusku, ale i o životě vůbec. Kolem trati ubíhají listnaté lesy, dřevěné vesnice či obdělaná pole. Ivan sleduje video, které má na dosah z horní postele. Přesto, že monotónně jedeme, nezapomínáme na postup našich legionářů ani po této trati. K následnému psaní se může hodit i obyčejná fotka nádraží, které se nějak zapředlo i do naší sledované historie. Řeky tvoří zvláštní kapitolu sledování, vždyť na trase přejedeme přes 14 veletoků. Hned prvním, který nás zajímá, je Kama. V Permu přidáváme k času hodinu. Tři kupé od nás vlevo je několik Holanďanů, stále točí na kameru vše, co vidí. Kolem nás právě ubíhá nekonečná rovina, asi jim připomíná domovinu. Vjíždíme na území Azie. Sverdlovsk- Jekatěrinburk vidíme již pozdě v noci. Dobře jsme spali, vlak jede stále tiše. Nové vagony německé výroby tomu nepochybně napomáhají. Ráno *děžurná* uklízí ve dvou vlnách. Nejdříve vlhkými metličkami pod postelemi prach a pak ještě vysavačem, následně utírá skla atd.

Omsk má nádherné světle zelené nádraží, které vidíme v poledne. Při výstupu na perón zjišťujeme, že jede v našem vagonu i Angličan Chris. Sergej vypráví o své práci. V padesáti letech šel do důchodu a nyní si ještě může

přivydělávat, takže s námi jede pro opravenou lokomotivu do železniční stanice Tygda. Při údaji o jeho platu, řekl ho sám, jsme si povzdychli. Bral až 50 tisíc rublů. V důchodu pak bere po dobu šesti let prémie, v takové výši jako by pracoval. Tyto pak postupně klesají. Naproti tomu plat děžurné se pohybuje okolo 12 tisíc rublů. Když vezmeme, že její turnus je víc než 12 dnů, je to jistě náročné i tak i tak. Ve stanici Tatarskaja máme ujetou již 2880 km od Moskvy. Břízové hájky dělají nádherné obrazy v krajině, mráčky na obloze dokreslují doslova idylický obrázek, v němž hraje hlavní roli Rossia.

Na další zastávce, které jsou asi po dvou až čtyřech hodinách jízdy, si uvědomujeme, že například ovoce u prodavaček na perónu je dražší než u nás. Například broskev 130 rublů, tři plátky melounu za 34 rublů, ale taky některé pivo 1,5 l i za 100 rublů. Jak jsme později zjistili, ceny se měnily podle míst, takže i kilo melounu jsme jinde mohli koupit za 4 ruble! Plzeňské pivo jsme tentokrát „nepotkali“ nikde. Při zastávce v Barabinsku jsme popošli k naší vlakové lokomotivě. K našemu velkému překvapení slavnou Rossii táhla elektrická lokomotiva zn. Škoda rok výroby 1962! Angličan, kterému jsme to sdělili, jen těžko chápal, ale to i my! V Barabinsku jen o kousek dál na peróně stála další naše lokomotiva rok výroby 1952, avšak ta tu byla jako muzejní veterán a exponát zároveň. Po takovém zjištění nám chutnal i pirožek se zelím určitě jako šunka. Rossia jede stále včas krajinou s nádhernými břízami kolem trati. Nádraží v Novosibirsku nemá chybu. Půl litr Staropramene v plechovce je za 95 rublů, to nás dílem potěšilo, ale nenadchlo, byť zde byl ze všech piv nejdražší. Pak znovu zaleháme. Stanice Tajgu, Marinsk a další jsme prospali. Ráno je sobota a slunečný den a my vycházíme v 7.22 hod. na perón v Krasnojarsku. Mohutná budova, čisté nádraží ve výšce 158 n/m, na nás udělalo dojem včetně zde stojících nových příměstských električek. Poprvé zapínáme kameru.

(Pokračování příště)

Text a foto Jan Kux
Mgr. Zdeňka Dubová